

گۆقاری ئەکادیمیای کوردی

٢٠٢٤ ی زاینی

٢٧٢٤ ی کوردی

ژماره (٦٠)

گۆڤاری ئەكادیمیای كوردی

ژماره (٦٠) ٢٧٢٤ی كوردی ٢٠٢٤ی زایینی

سەرۆکی ئەكادیمیای كوردی و خاوەن ئیمتیازی گۆڤار
حه مه سه عید حه سه ن كه ریم

سەرنووسەر:

پ.د. کاروان عومەر قادر

بەرپێوهبەری نووسین:

د. پەخشان فەهمی فەرحو

دەستە ی نووسەرەن:

- پ.د. قەیس کاکل توفیق

- پ.د. موحسین ئەحمەد عومەر

- پ.د. بەختیار سەجادی

- پ.د. فەرهاد قادر توفیق

- پ.ی.د. عەبدولواحید ئیدریس شەریف

- پ.ی.د. نەوزاد ئەسوەد ئەحمەد

- د. لەزگین عەبدولرەحمان ئەحمەد

دەستە ی پراویژکاران:-

- پ.د. میشیل لیزەنبیرگ

- پ.د. مارتین فان برونسن

- پ.د. جەلیلی جەلیل

- پ.د. سەڵح ئاکین

- پ.د. جەعفەر شەیخولئیسلامی

- پ.د. عەبدولرەحمان ئەداک

- پ.د. هاشم ئەحمەد زاده

غه زهل، چهمك و پیناسه و بونیادی هونهری

د. پ. عوسمان دهشتی

طالب ابوبکر طاهر

وهزارهتی خویندنی بالآ

زانکۆی کۆیه

Osman.hamad@koyauniversity.org

کۆلیژی پهروهرده/ بهرپوهه رایهتی گشتیی

پهروهردی سلیمانی/ خویندکار له زانکۆی کۆیه

talibtaher@gmail.com

پوخته:

بابهتی غه زهل بابهتیککی گرنگی شیعر به گشتی و شیعی پۆژه لاتی به تایبهتی و شیعی کوردی به تایبهتتر، و بووهته دیارترین جۆری شیعر له پۆژه لاتدا و به تایبهت له ئەدهبیاتی کلاسیکی کوردیدا زۆرتترین مهیدانی شیعی داگیر کردوه، باسوخواسی لیریکی و شیعی گۆرانی و په یوه ندی غه زهل به و دوو بابهته وه جیی بایهخی په خنه گران و لیکۆله رانی ئەدهبه، که ئاخۆ غه زهل هه مان لیریکی ئەوروپییه یا نا، ههروهها غه زهل و شیعی گۆرانی (الغنائی) یش به هه مان شیوه به شیکی ئەو مشتومرپیه.

له م توێژینه وه یه دا له چه ند ته وه ریک ئەم بابه تانه خراونه ته روو، که به م شیوه یه دابه ش کراون : ته وه ری یه که م ته رخان کراوه بو ناساندنی چه مکه کانی غه زهل و لیریکی و شیعی گۆرانی، ته وه ری دووم، تایبهت کراوه به سه ربرده ی غه زهل لای گه لانی جیهان و گه لانی دراوسی، ته وه ری سییه م، تایبهت به غه زهل له ئەدهبیاتی کوردیدا و و ته وه ری چواره م و کۆتایی تایبهت کراوه به بونیاده هونه رییه کانی غه زهل، له کۆتاییشدا ئەنجامی توێژینه وه که خراوه ته روو. ئەوه ی جیگای بایه خ و ئاماژه پیکردنه، ئەوه یه که توێژینه وه که مان بابه تی تیورییه و بابه تی پراکتیکی له خو نه گرتوه.

کلپله وشه: غه زهل، شیعی لیریکی، شیعی گۆرانی، بنه مای هونه ری.

پېشەكى

بابەتى غەزەل بابەتتىكى گىرنگى شىعر بەگىشتى و شىعەرى رۆژھەلاتى بەتايىبەتى و شىعەرى كوردى بەتايىبەتەر، و بووہتە ديارترين جۆرى شىعەر لە رۆژھەلاتدا و بەتايىبەت لە ئەدەبىياتى كلاسكى كوردیدا زۆرترين مەيدانى شىعەرى داگىر كىردووہ، باسوخواسى لىرىك و شىعەرى گۆرانى و پەيوەندى غەزەل بەو دوو بابەتەوہ جىي بايەخى رەخنەگران و لىكۆلەرانى ئەدەبە، كە ئاخۆ غەزەل ھەر ھەمان لىرىكى ئەوروپىيە يا نا، ھەرۋەھا غەزەل و شىعەرى گۆرانى (الغنائى) يش بە ھەمان شىوہ بەشىكى ئەو مشتومرەيە.

لەم توڭزىنەوہيەدا لە چەند تەوہرپىك ئەم بابەتانە خراونەتە روو، كە بەم شىوہيە دابەش كراون : تەوہرى يەكەم تەرخان كراوہ بۆ ناساندنى چەمكەكانى غەزەل و لىرىك و شىعەرى گۆرانى، تەوہرى دووہم، تايىبەت كراوہ بە سەربردەى غەزەل لاي گەلانى جىھان و گەلانى دراوسى، تەوہرى سىيەم، تايىبەتە بە غەزەل لە ئەدەبىياتى كوردیدا و تەوہرى چوارەم و كۆتايى تايىبەت كراوہ بە بونىادە ھونەرىيەكانى غەزەل، لە كۆتايىشدا ئەنجامى توڭزىنەوہكە خراوہتە روو. ئەوہى جىگاي بايەخ و ئاماژەپىكردنە، ئەوہيە كە توڭزىنەوہكەمان بابەتى تىورىيە و بابەتى پراكتىكى لەخۆ نەگرتوہ.

۱. غەزەل چەمك و پېناسە و كورتەيەكى مېژوووى

لەناو ئەدەبدا شىعەر باوترين قالب و چەشنى ئەدەبى بووہ، لە رۆژھەلات و بەتايىبەت رۆژھەلاتى ناوہراست و بەتايىبەتەر لاي گەلانى موسلمانى وەك (عەرەب، فارس، تورك، كورد..). لە شىعەرىشدا غەزەل باوترين قالبى شىعەرى بووہ و فراوانترين مەيدانى تاودانى خەيالى شاعيران بووہ. بىگومان قالبى تەرى شىعەرى ھەبوون وەكو (قەسىدە» چوارىن، پىنج خىشتەكى تەركىب بەند، تەرجىح بەند، بەيت... ھتد) بەلام غەزەل باوترينيان و ديارترينيان بووہ. ديارە ئەوہش لەوانەيە بۆ ئەوہ بگەرپتەوہ غەزەل زياتر تەبابوہ لەگەل ھەستونەست و خەيالى شاعيران و بەتايىبەت لايەنى سۆز و دل و دەرۋون و پەيوەندى بە

رەگەزى بەرامبەرەوہ.

لەم باسەدا بۆ ناساندنى چەمكى غەزەل و مېژوووى سەرھەلدانى و دەرکەوتنى لاي گەلان و گەلانى دراوسى بە تايىبەت بابەتەكەمان دابەش كىردووہتە چەند تەوہرپىك و بەوردى لەبارەيەوہ دەدويىن:

تەوہرى يەكەم: شىعەرى گۆرانى چەمك و پېناسەى غەزەل، شىعەرى لىرىك

۱- پېناسەى غەزەل: ديارە غەزەل لەرووى وشەى زمانىيەوہ بە واتاي جۆراووجۆر ھاتوہ، وەكو (سوف، لۆكە، كىزى گەنج، يان ئافرەت، بەچكەى ئاسك) (غەزەل بە سوف يان لۆكە دەگوتىرى) (أنس، ۲۰۰۴، ۶۵۲ل)

ياخود وشەى غەزەل بۆ ئافرەت بەكار دى (غەزەل ئافرەتە) (مجدالدين، ۲۰۱۳، ۱۸۶ل).

غەزەل بە واتاي شىعەرى عاشقانەش ھاتوہ (غەزەل، بە واتاي شىعەرى عاشقانە) (سىماداد، ۱۳۸۵، ۳۵۱ل).

ديارە غەزەل وەك وشەيەك بە زۆر مانا بەكار دىت (غەزەل لە عەرەبىدا، چاوكى سىي پروتە، (ناو)ە، بە واتاي جياواز و واتاي ھاوشىوہى قسەكردن و پىداگوتن بە ژنان و عشقبازي و چىرۆكى خۆشەويستى و جوانى و بىتاقەتى و ھەسفى ژنان و كەسانى نامۆ بەكار دى) (شمىسا، ۱۳۸۰، ۱۱ل). ھەر لەم بارەيەوہ گوتراوہ (غەزەل خۆشەويستى ئافرەت و قسە لەگەل كىردن و دەرەدانىتەتى..) (العسكر، ب.م، ۱۷ل).

كەواتە زاراوہى غەزەل لە رووى وشەوہ، زياتر بە واتاي قسەكردن لەگەل ئافرەت و پىھەلگوتنى و خۆشەويستى و دەربرىنى ھەست و سۆز بۆى، واتاي غەزەل و وشە ھاوواتاكانى خۆى لەچەند واتايەكدا دەبىنپتەوہ (واتاي غەزەل و وشە ھاو واتاكانى خۆى لەسى واتادا دەبىنپتەوہ:

۱- قسەكردن بۆ ئافرەت و مەيلكردن بۆى.

۲- ئەو پەيوەندىيەى دروستى دەكات و بەھىزى و بىھىزى ئەو پەيوەندىيە.

۳- شوپنەوارى پەيوەندى و لايەنەكانى ئەو كارىگەرىيە. (ابورحاب، ۱۹۴۷، ۱۳ل).

كەواتە وشەى غەزەل ئەو واتايانە لەخۆ دەگرى، ھەر ھەمان نووسەر پىي وايە كە غەزەل بنەماى تايىبەتى

هه‌ن وهك ده‌لێ غه‌زهل سێ بنه‌مای هه‌یه ۱- ئەو پیاوه‌ی قسه‌ ده‌كات و سۆز ده‌رده‌بێ. ۲- ئەو ئافره‌ته‌ی قسه‌ی بۆ ده‌كێ. ۳- ئەو قسه‌نای كه‌ ده‌كێ و ئەو شوێنه‌واره‌ی كه‌ چێی دێلێ له‌ خۆشه‌ویستی و مه‌یل.. (ابو رحاب، ۱۹۴۷، ۱۶۷).

هه‌ر له‌و باره‌یه‌وه (ابن منظور) ده‌لێ: «غه‌زهل قسه‌كردنه‌ له‌ نێوان كچان و كورانێ گه‌نجا، یا قسه‌كردنه‌ له‌ گه‌ل ئافره‌ت و هاتن و چوونه‌ به‌ ده‌وریاندا» (ابن منظور، ب.م، ۳۲۵۲).

كه‌واته‌ به‌ گشتی ئەوه‌ روونه، كه‌ غه‌زهل قسه‌كردن و دوانه‌ له‌ گه‌ل ئافره‌ت و هه‌ست و سۆز بۆ ده‌ربرپێنه‌تی.

- غه‌زهل وهك زاراوه‌یه‌کی ئەده‌بی:

له‌م رووه‌وه‌ په‌خه‌نگران و لێكۆله‌رانێ ئەده‌ب پێناسه‌ی جوړبه‌جوړیان بۆ شیعرێ غه‌زهل كرده‌وه «غه‌زهل مه‌به‌ستێكه‌ له‌ مه‌به‌سته‌كانی شیعر، بابه‌ته‌كه‌ی خۆشه‌ویستی و هوڭبوونه، مه‌به‌سته‌كه‌ی یاد و بیركردنی ئافره‌ته، له‌ روانگه‌ی جوانی پوه‌شت و جوانییه‌ دله‌پێنه‌كه‌ی..» (العسکر، ب.م، ۱۷۷). یاخود گوته‌راوه «غه‌زهل قالیبکی هونه‌رییه‌ له‌ فۆرمی شیعر کلاسیکیدا» (احمد، ب.م، ۱۳۷)، به‌لام پێناسه‌ی غه‌زهل هه‌ر به‌وه‌نده‌ ناوه‌ستێ و به‌لكو سنووری بۆ دیاری ده‌كێ و لای هه‌ندی له‌ په‌خه‌نگرانی ئەده‌ب به‌ ژماره‌ی به‌یت دیاری ده‌كێ «غه‌زهل له‌ پرووی زاراوه‌ی ئەده‌بییه‌وه‌ ناوی جوړبیکێ تایه‌ته‌ی شیعره، كه‌ خۆشی له‌ چهند به‌یتێکدا ده‌بێتێه‌وه‌» به‌زۆری له‌ سنووری (۷) هه‌وت به‌یتدا ده‌بێ، كه‌ یه‌ك وه‌زن و كه‌ میسه‌ره‌عی دووهم له‌ هه‌موو به‌یته‌کاندا یه‌ك قافیه‌یان هه‌یه‌..» (شمیسا، ۱۳۸۰، ۱۲۷).

وه‌كو گوته‌مان زۆریك له‌ په‌خه‌نگرانی ئەده‌ب و لێكۆله‌رانێ ئەده‌ب له‌سه‌ر بنه‌مای دێره‌ شیعر پێناسه‌ی غه‌زه‌لیان كرده‌وه «له‌ هه‌لبه‌ستی كۆنا شه‌قلی لاسایی به‌ ئوسلوبه‌وه‌ ئاشكرايه‌ له‌ قالیبا كه‌س نه‌یویستوو له‌ نه‌ریتی پێشینه‌كان لاب‌دات. غه‌زهل هه‌ر ئه‌بێ ژماره‌ی به‌یته‌کانی تاك بێ و له‌ ۱۵ به‌یت تێنه‌په‌رێت» (په‌سول، ۱۹۹۰، ۳۷).

(شعری لیریك ده‌كێ شیعرێ عاشقانه‌ بێ، له‌به‌ر ئەوه‌شه‌ به‌ (love lyric) ده‌لێن شیعرێ عاشقانه، یان

غه‌زه‌لی) (شمسیا، ۱۳۸۶، ۱۲۸).

ئهم تێروانینه‌ش ئەوه‌مان پێ ده‌لێ، كه‌ غه‌زهل به‌وه‌ ده‌ناسرێته‌وه، كه‌ شیعرێ عاشقانه‌یه، هه‌ر چه‌مکی غه‌زهل كه‌ پێشتر باس‌مان كرد، ئەوه‌مان بۆ ده‌رده‌خات، كه‌ ده‌لێ غه‌زهل وا بناسین شیعرێ عاشقانه‌ و خۆشه‌ویستییه‌” چونكه‌ ئەو بابه‌ته‌ په‌یوه‌سته‌ به‌ ناخ و دلی مرۆف و خواستی ژیان.

”گرنگترین هونه‌ر و دیارترین بابه‌تی په‌یوه‌ست به‌ دل و نزیكترین له‌ سروشتی مرۆف هونه‌ری شعری غه‌زه‌له، غه‌زهل چێی سه‌رنجی هه‌موو شاعیرانی بووه‌ و به‌شی زۆری شیعره‌کانیانی داگیر كرده‌وه، چونكه‌ هه‌ست و سۆزه‌کانیان و خه‌یالیان تیايدا تۆمار كرده‌وه، شیعره‌کانیان به‌ ده‌وری ئافره‌تدا بووه‌ و چاكه‌کانیان باس كرده‌وه و په‌وشتیان وه‌سف كرده‌وه و باسی شیوه‌ی سه‌رنج پراکیشی ئافره‌تیان كرده‌وه، باسی خه‌ون و خوولیا‌ی خۆپایان به‌رامبه‌ر ئافره‌ت كرده‌وه” (الجوری، ۲۰۱۳، ۲۳۵).

وه‌كو ئاماژه‌ی پێ درا، به‌شیکیان پێیان وایه‌ غه‌زهل شیعرێ خۆشه‌ویستی و عاشقانه‌یه‌ و شیعرگوتنه‌ بۆ ئافره‌ت و جوانی و نازداری ئافره‌ت، به‌لام له‌ گه‌ل ئەوه‌شدا هه‌ندی له‌ په‌خه‌نگران و پێیان وایه‌ غه‌زهل ته‌نیا هه‌ست و سۆز ده‌ربرپێن نییه، سۆزی سه‌رچاوه‌گرتوو له‌ هه‌سته‌كانه‌وه‌ نییه، ته‌نیا خۆ خالیكردنه‌وه‌یه‌ك نییه‌ له‌ هه‌سته‌کانی به‌لكو له‌ خودی خۆیدا بابه‌تێکی ئامانجداره. غه‌زهل لای (ابن قطیبه‌) ته‌نیا هه‌ستێکی سۆزداری نییه، كه‌ له‌ وێژدانی شاعیره‌وه‌ ده‌رچوو بێ، سۆزێك نییه‌ له‌ هه‌سته‌کانیه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتبێ، ده‌رچه‌یه‌ك نییه‌ بۆ خۆ خالیكردنه‌وه‌ و گوزارشت له‌ خۆكردن، به‌لكو غه‌زهل شیعرێکی چنراوی ئامانجداره‌” كه‌ شاعیر به‌ ئەنقه‌ست په‌نای بۆ ده‌بات، كه‌ هه‌ستی گوێگران بجووڵین، گوێچكه‌یان پێ هه‌لخا، دلیان بۆی تامه‌زرۆبێ، به‌لكو ئاماده‌كردنیانه‌ بۆ بیستنی مه‌به‌ستی تر، له‌م تێروانینه‌دا غه‌زهل خۆی مه‌به‌ست نییه‌ به‌لكو مه‌به‌ست له‌ غه‌زهل ده‌ربرپێنی شتی تره‌.. (فیصل، ۱۹۵۹، ۹۷).

هه‌ر له‌و باره‌یه‌وه‌ نووسه‌ر رای شاره‌زایانی تریش دێنی (ابن رشیق) پێی وایه‌ غه‌زهل ناخی نووسه‌ره، له‌ پێناو

وھەكو (دوورى، دابران، بىن وھەفایى، ... ھتد) دېنە ناوھو و دەبن بە بابەتى ئەم جوړه شيعره، كه ئەمەش بە پروونى له ئەدەبىياتى گەلانى رۆژھەلات بەگشتى و گەلى كورد بەتايهتې پروون و ئاشكرابه. ئەدەبىياتى كلاسىكى كوردى و گەلانى تىرى دراوسى (عەرەب، فارس، تورك، ...) پىرن لەم جوړه بابەتانه.

بو زياتر ئاشنابوونمان بە بابەتى غەزەل دەكرى له چەند خالپكدا خەسلەتە بنەرەتايهتايه كانى غەزەل بخەينه پروو، لەم رېيەو غەزەل پروونتر بناسيئين.

۲- ليريك و غەزەل

سەبارەت بە شيعرى ليريك ميژووويهكى كۆنى ھەيە و دەتوانين بلئين رەگى ئەو جوړه لە شيعر بە قوولايى شارستانيهتەكاني ميژوودا رۆ چوو و ھەر لە (ميسريه كۆنەكان، ھىندييهكان، شارستانيهتې يونانى و رومانى، بابلى و ميژوپوتاميا... ھتد) ئەم جوړه شيعره بەدى دەكرى.

”شيعرى ئاشقانە (غەزەليات): ميريانى كۆن ژمارەيەكى زۆرى شيعرى ئاشقانەيان لە سەردەمى جياوازدا گوتوو، ناوهرۆكى زۆربەيان باسى سەربردەى ئاشقيني خوشكان و برايانە (كە لەو رۆژگارەدا زەجەينى خوشك و برا باو بوو) ناسكى و زەرىفى و جوښ و خرۆش خەسلەتې ھەرەباوى ئەو شيعرانەيە” (تراويك، ۲۰۰۸، ۷۷)

بيگومان ميژوووى شيعرى ليريك زۆر كۆنە و لاى چينەكانيش ميژووويهكى ديريى ھەيە ”مى شينگ كە ۱۴۰۰ پ.ز. مردوو، كە لەبەر شيعره پينچ ھيجايهتەكاني ئەو غەزەلە ئاشقانەكاني بەناوبانگە” (تراويك، ۲۰۰۸، ۲۲).

ھەرورەھا يونانيش بە ھەمان شيوەيە ميژووويهكى كۆنى ھەيە لەگەل شيعرى ليريك ”ئەدەبى گورانى ئەو ئەدەبەيە كە ھەست و سۆزى كەسى دەخاتە پروو، ئەم جوړه شيعره لە يونانى كۆندا باوبوو لە يونانيدا (Lura) و لە ئينگليزى و فەرەنسىدا (Lyre) دەخويندرايەو، لەم پرووھە لە زبانى ئەوروپيان بە شيعر و گورانى دەلئين ليريك (Lyric) (شميسا، ۱۳۸۶، ۱۲۷۷).

ھەر سەبارەت بە ميژوووى جوړەكاني ئەدەب و بەتايهت شيعرى گورانى ئەو ئەدەبىياتى يونان ميژووويهكى كۆنى ھەيە ”ئەوھى ميژوووى ئەدەبى يونانى بوى تۆمار كرووين

جوولاندى ھەستى گويگر و خوينەر، بەمەش نرخيكي زياتر دەداتە غەزەل، بەلام ديسان ھەرورەك ھۆكار بەكارى ديئى (فيصل، ۱۹۵۹، ۱۰۷).

ھەر لە بارەى غەزەلەوھە گوتراوھ ”غەزەل پارچە شيعريكي ئەويندارانەيە، كە بە بەيتى يەكەمى دەلئين مەتلەع و بە بەيتى ئاخيري دەلئين مەقتەع، بە چاك و جوان تەواوكردنى شيعرەكە (حوسنى مەقتەع) دەلئين” (ھيجازى، ۲۰۱۲، ۱۳۷).

ديارە وھەكو گومان بەشيكي رەخنەگران و ليكۆلەرانى ئەدەب، كە لە پرووى پرووخسارەوھ پيناسەى غەزەل دەكەن و بە ژمارەى بەيتەكاني غەزەل ديارى دەكەن ”غەزەل برىتى يە لە پارچە شيعريكي كورت لەسەر يەك كيشى عەرووزى و يەك قافىە دەبى. ھەندى لەسەر ئەو باوهرەن، كە لە سى دپەرەوھ دەست پى دەكات. ھەرورەھا لە بابەت ژمارەى گشتى دپەرەكانيەوھ ديسانەوھ بيروپراى جياواز ھەيە، ھەندى دەلئين تا دەگاتە دوازە دپريش ھەر غەزەلە، ھى تريش دەيگەيئىننە پازدە دپرى ھى واش ھەيە دەلئين تا ھەژدە دپريش ھەر غەزەلە و لەپاشان دەبى بە قەسىدە..” (خەزنەدار، ۲۰۰۱، ۱۶۵).

كەچى ھەندىك لە ليكۆلەران پرووخسار و ناوهرۆك پيگەوھ دەكەنە بنەماى ناساندى غەزەل و جياكردنەوھى لە جوړەكاني تىرى شيعر ”غەزەل پەيكەرى شيعريكي ناسك و پاراوھ پريهتې لە وشە و ماناى پاراوھ و بريقەدار، ناوهرۆكيش برىتايە لە ئەفئىن و بەرامبەر بە كچ، جا خەيالى بيت يا راستى” (أحمد، ب.م، ۳۲)، كەواتە بەپيى روانگە و بووونى بيروپراى رەخنەگران و ليكۆلەرانى ئەدەب لە بارەى پيناسەى غەزەل خرايە پروو دەكرى بلئين غەزەل لە پرووى پرووخسارەوھ قاليپكە لە قالبە شيعريهكاني ئەدەبى كلاسىك كە لە نيوان (۳۹ سى تا ۱۵) پازدە بەيتدايە و زمانەكيشى ناسك و ھەست بزوين و سۆزدارانەيە و لە پرووى ناوهرۆكيشەوھ، ناوهرۆكەكەى بابەتى عيشق و خوښەويستايە، جا ئەو عيشق و خوښەويستايە ئاسمانى بى، يان زەمىنى بە واتايەكى تر حەقىقى بى يا مەجازى. بيگومان كە باس ھاتە سەر مەسەلەى عيشق و خوښەويستى لەو چوارچيوھەدا كۆمەليك بابەت

و ئەقىن نىيە، بەلكو سروسىت، ئايىن، نىشتىمانپەرورەرى، مافناسى، زۆر بابەتى دېكەش دەگرېتەو، ھەلبەتە باوترىن مەيدان و بابەتى ھۆزانى لىرىكى ئەقىنى رۇمانتىكى يە..“ (تراويك، ۲۰۰۸، ۲۲۸).

كەواتە غەزەل مېژووۋىيەكى كۆنى ھەيە و مېژووۋەكەى ھاوشانە لەگەل مېژووۋى شىعەرى لىرىكى ۋە دەتوانىن بلىين غەزەل بەشىكە لە شىعەرى لىرىك و دەكرى بلىين بەربلاوترىن بابەتى شىعەرى لىرىكە و بەلام بەگشتى شىعەرى لىرىك فراوانترە و جورى زياتر لەخو دەگرى. شىعەرى لىرىك ھەموو ئەو شىعەرەنە يا ئەو جورە شىعەرەنە لەخو دەگرى كە دەتوانىن بە شىئەى گۆرانى و لەگەل نامىرىكى مۇسقىدا بگوتىن و ئاوازدار بن جا ئەو شىعەرە چ غەزەل (خوشەويستى و ئەوينى) بىت، يان نىشتىمانى و يان كۆمەلەيەتى و سىياسى و... ھتد.

لىرىك خۆى يەككە لە سى جورە سەرەككەى شىعەر (داستانى شانۆى (درامى)، گۆرانى (لىرىك)...) بەگشتى ئەوۋى لە توپۇنەو ئەدەبىيەكاندا بەرچاۋ دەكەۋى بەم شىئەىيە لىرىك ۋەك بەشىك لە سى جورە سەرەككەى شىعەرە و غەزەلىش (شىعەرى ئەويندارانە)، جورىكە لە جورەكانى شىعەرى لىرىك.

۳- شىعەرى گۆرانى (الغنائى) و غەزەل

لە رۇژھەلاتىدا لاي زۆربەى گەلان لە كۆندا جورە شىعەرىك ھەبوۋە، كە بە شىعەرى گۆرانى (الغنائى) ناسراۋە، ئەم جورە شىعەرە بۆيە بە شىعەرى گۆرانى ناسراۋە، چونكە لەگەل ئالەتتىكى مۇسقىدا گوتراۋە، بە شىئەىيەك ھۇنراۋەتەو كە لەگەل ئاۋازى ئالەتە مۇسقىقەكاندا بگوتىرى.

”شىعەرى گۆرانى، شىعەرىكى خودىيە، لە كۆنترىن جورى شىعەر ھەژمار دەكرى، بە شىعەرى وىژدانى ناۋ دەبىرى، بۆيە بە شىعەرى گۆرانى ناۋ دەبىرى، چونكە پەيوەستە بە مۇسقىقاۋە و لەگەل ئالەتتىك دەگوتىرى، و گوزارشت لە سۆزە پوۋنەكانى ۋەك (خوشەويستى، خەمناكى، خوشحالى، رق.... دەكات)“ (عەبدواللە، ب.م، ۲)

بىگومان ئەم رايە پوۋن و ئاشكرايە لاي زۆربەى رەخنەگرانى ئەدەب، كە شىعەرى گۆرانى يەككە لە بابەتە

كە بەردەوام خاۋەنى ئەدەبىياتى تايەت بوۋە بەتايەت لە ھەزارەى يەكەمى پىش زايىنەۋە ھەتاكو ئىستا، تايادا ھەموو جورە ئەدەبىيە ناسراۋەكانمان بەرچاۋ دەكەۋن لە شىعەرى داستانى و درامى و گۆرانى و جورەكانى تىرى ئەدەب بە شىئەى پەخشان..“ (مولوۋ لىخىيە من الاستاذە المخصىن، ۱۹۸۴، ص ۲۹) و يەكەم شىعەرى يۇنانى كە شىعەرى خوشەويستى نووسىبى (ۋا ھەژمار دەكرىت ممزموس دامەزرىنەرى شىعەرى خوشەويستى بى) (باۋرا، ب.م، ۳۰)

كەواتە بەگشتى يۇنانىش مېژووۋىيەكى دىرىنى لەگەل شىعەرى لىرىك ھەيە و مېژووۋەكەى دەگرېتەو بە پىش زايىن.

ئەوۋى كە جىى سەرنجە لە پوۋى ناۋەرپۇكەۋە شىعەرى لىرىك و غەزەل يەك شىت و ھەردوۋىكان بابەتى خوشەويستىن، مېژووۋىشيان زۆر دىرىنە و دەكرى بلىين بەستراۋەتەۋە بە مېژووۋى شارستانىتەكانەۋە تەنانتە مېژووۋى مرقۇفايەتى لە (۵۷۰۰)كانى پىش زايىندا ھۆزانى لىرىكى دەبى بە تاقە فۇرمى ئەدەبى باۋ لە بۇنان، چونكە لەبارترىن قالدە بۇ دەربىرى ھەست و سۆز و بۇچوۋنى شاعىران (تراويك، ۲۰۰۸، ۶۶).

”لىرىك پارچە شىعەرىكى كورتە لە مەبەستەكانى دلدارى و جوانى و سروسىت و ژيانى كۆمەلەيەتى- سىياسى و دانايى و ئايىن و فەلسەفە و سۇفوزم و بزوتتەۋەى دەروۋنى ئادەمىزاد و ناۋەرپۇكى تر دەدوۋى..“ (خەزەدار، ۲۰۰۱، ۱۷۳). بەپى ئەو قسەيەى دكتور مارق خەزەدار بى، مەۋداى لىرىك فراوانترە لە غەزەل و دەكرى غەزەل بەشىكى شىعەرى لىرىك بى، چونكە لەم پوۋەۋە لە قالدەكانى لىرىكىش دەدوۋى دەلى: ”لىرىك بە پارچە شىعەرىكى كورت و قەۋارە بچوۋك دەوتىرى، ئەمە تاك (فەرد)، چوارىن، دوۋبەيت، پارچە (قەطعە)، غەزەل، قەسىدە و گەلن تىش دەگرېتەۋە“ (خەزەدار، ۲۰۰۱، ۱۶۱).

كەواتە غەزەل بەراى خەزەدار جورىكە لە شىعەرى لىرىك و لىرىك فراوانترە و زۆر جورى شىعەر لەخو دەگرى. ديارە ئەم رايەش لەگەل راي رەخنەگران و لىكۆلەرانى ئەدەبى جىهانى دىتەۋە. ”ھۆزانى لىرىكى تەنيا ئەشق

بوونى ھەبوو، چونكى ئەو ھەستە پەيوەستە بە دەروونى مرقۇقەوۋە و مرقۇقىش ھەر لە كۆن تاكو تازە لەو ھەستە بەدەرنىيە.

لە كۆتايىدا دەگەينە ئەو پايە، كە بابەتى غەزەل پيشاندانى ھەست و سۆزە كە پەيوەست دارە بە پالەوانى سەرەكى غەزەل، يانى خۆشويستراو (معشوق) ۵... (شمس، ۱۳۸۶، ۲۹۲۲).

كەواتە غەزەل دەربىرى ھەست و سۆزى كەسىيە و ئەو ھەست و سۆزانەش پەيوەستن بە مرقۇقەوۋە، بۆيە غەزەل مېژووۋىكى دوور و درىژى ھەيە وەك بابەتتىكى گشتى كە بە شىعرى ئەويندارانە ناو دەبرى. و بەشېك بوو لە شىعرى (گۆرانى لە پۆژھەلات و شىعرى لىرىك لە پۆژئاوا).

لەناو كوردىشدا شىعرى گۆرانى مېژووۋىكى دېرىنى ھەيە و ھەر لە كۆنەوۋە شاعيران شىعريان گوتوۋە و ھۇنيۋەتەوۋە ”شىعرى لىرىك لە دىيالكتى گۆرانىدا لە باوترىن ھونەرى شىعرىيە لە ئەدەبى كوردىدا، زۆربەى ھەرە زۆرى شىعەر لەم جۆرەيە...“ (خەزەندە، ۲۰۰۱، ۱۶۳). ھەرچى مارق خەزەندەدارە شىعرى لىرىكى خۆمالى و لىرىكى پۆژھەلاتى لە يەك جيا كىردوۋەتەوۋە و ئامازەى بە ھەردوۋىكىان كىردوۋە ”شىعرى لىرىكى خۆمالى لە پوۋى ناوھەرۋەكەوۋە ھەر بە كىكە لە گەل لىرىكى ئىسلامى، تەنبا لە پوۋى پوۋخسارەوۋە لىرى جيا دەبىتەوۋە، بەوۋەى لىرىكى خۆمالى لە سەر كىشى سىلاب دەھونرىتەوۋە و بابەختىكى زۆرىش بە يەكەتى قافىە نادرى، ھەرۋەھا وشە و رستە و تەعبىرى لىرىكى ئىسلامى تىدا بەكار ناھىنرى، ئەم لىرىكە خۆمالىيە تايەتە بە دىيالكتەكانى گۆرانى و لورى و كرمانجى سەرۋو، دەشى شىعرى مىللىشى پى بلىين...“ (خەزەندە، ۲۰۰۱، ۱۷۳).

كەواتە لە ئەدەبى كوردىشدا ھاوشىۋەى ئەدەبىياتى پۆژھەلاتى شىعرى غەزەل (خۆشويستى و ئافرەت) بەشېك بوو لە شىعرى گۆرانى و پاشان غەزەل قالمى خۆى ۋەرگرتوۋە لەژىر كارىگەرىيە ئەدەبىياتى ئىسلامى (عەرەب، فارس، تورك..) ۋەكو گىرنگىرىن و سەرەكىترىن بەشى ئەدەبى كوردى جىي خۆى كىردوۋەتەوۋە و گەشىتوۋەتە لووتكەى جوانى و بەرزى.

سەرەكىەكانى شىعەر ۋەكو (گۆرانى، داستانى، شانۋىي، ... ھتد).

شىعرى گۆرانى ھەستى كەسى لەخۆ دەگرى (ئەدەبى گۆرانى لە بنەپەتدا ئەو شىعرانەن كە دەربىرى ھەست و سۆزى كەسىن). (شمس، ۱۳۸۶، ۱۲۷).

كەواتە شىعرى گۆرانى دەربىرى ھەستى كەسىيە، كە زياتر لە بابەتى خۆشويستى و دابىران و خەم و دوورى... ھتد.

”بەگشتى لە زۆربەى ولاتانى جىھان شىعرى سۆزدارانە و عاشقانە و ھەست بزوين لە پى مۇسقىاۋە دەربىراۋە، لە ئەوروپا (تروبادور) و لە تىران (عاشقانامە و عاشقانە) كە عاشقان گوتوۋىانە و جوتياران و شوانان پارىزەرى ئەو جۆرە شىعەرە بوون، لىرىك لە چاخى ئىمەدا ھەمان شىعرى عاشقانە و خۆشويستىيە، كە بە شىعرى گۆرانى (غنائى) ناسراۋە..“ (شمس، ۱۳۸۶، ۱۲۷).

بىگومان كە پەخەنگرانى ئەدەبى كۆن لەسەر ئەوۋى كە شىعرى گۆرانى (الغنائى) شىعرىكى ويژدانىيە و گوزارشتە لە ناخى شاعىر (بەدلىيەوۋە پۇمانسىيەكان فەلسەفەى شىعرى گۆرانىان دانا و كۆتايىان پى ھىنا و بەوۋەش لە بازى لاساىكىردنەوۋە دەريانكىرد و گوتيان شىعرى گۆرانى گوزارشتە لە ناخى تاكى شاعىر..“ (مندور، ۲۰۱۷، ۳۱). زۆربەى لىكۆلەران باش لەوۋەش دەكەن، كە شىعرى گۆرانى لە گەل ئامپىرىكى موسىقىدا دەگوتىرى. ”ئەم ھونراۋە سەرەتا، كە داھاتوۋە لە گەل بلوىر و دووزەلەدا ئەوترا، لە پاشا ۋاى لىھات ھەر شىعرى كە تەعبىرى لە عاتىفە بدايەتەوۋە ۋەكو غەزەل، مەتج، لاوانەوۋە و شانازى، پىيان ئەوت شىعرى گۆرانى..“ (سەيھادى، ۱۳۸۹، ۱۶۶).

لەم كورتە باسەدا دەگەينە ئەو پايەى كە شىعرى گۆرانى بەشېكى سەرەكى شىعەرە، جۆرىكە لە جۆرەكانى شىعرى (داستانى، درامى، گۆرانى..) و شىعرى گۆرانى ھەمان شىعرى لىرىكە كە لاي ئەوروپىيەكان ناسراۋە،

غەزەل ۋەك چۆن ئامازەمان پى دا، كە بەشېكە لە شىعرى لىرىك بە ھەمان شىۋە، لەناو ئەدەبىياتى پۆژھەلاتىشدا غەزەل بەشېكە لە شىعرى گۆرانى و مېژووۋىكى كۆنى ھەيە و بەدرىژايى مرقۇقايەتى غەزەل ”شىعرى خۆشويستى

تەۋەرەي دوۋەم: غەزەل لە ئەدەبىياتى گەلاندا

ھەرەكەت ۋە ئىشەنچ ئامازەمان پىن دا، غەزەل پەيۋەستە بە ھەستە ۋە نەستە ۋە ناخى مۇقەددەس، ھەر بۆشە غەزەل مېژۋىيەكى دېرىنى ھەيە لە دونىيە ئەدەبىدا ۋە بە ناو ئەدەبىياتى تەۋاۋى گەلانى جىھاندا بىلەۋ بوۋەتەۋە ۋە رەگۈرپىشەيەكى مېژۋىيە دېرىنى ھەيە، تەنبا ئەۋەندە ھەيە لە رۋى پۇخسار ۋە شىۋازەۋە دەكرى جىباب ئى ۋە لە گەلپكەۋە بۇ گەلپكى تر ناو ۋە قالد ۋە شىۋازى جىجىيە ۋە رەگرتىن. بۇ خستەنرۋى پۇختەيەكى ئەم مېژۋە لەم تەۋەرەدا ئامازە بە مېژۋى غەزەل لاي ھەندىك لە گەل ۋە نەتەۋە جىجىيەكەنى پۇژھەلاتى ۋە پۇژئاۋايى دەكەين ۋە بەشپىك لەۋ مېژۋە بەكورتى دەخەينە رۋى.

۱- غەزەل لاي گەلانى پۇژھەلات ۋە ئەۋرۋىپا: ديارە ئەۋەي كە تا ئىستا رۋونە، كۆنترىن ئەدەبىيات ۋە شارستانىيەت دەدرپتە پال گەلانى پۇژھەلات ۋە بەتايىت دەۋرۋىيە دىجلە ۋە فۋرات ۋە گەلانى ئىرانى ۋە ئاشورى ۋە بابلى ۋە سۆمەرى ۋە مىسرى كۆن، تاكو ئىستا ئەۋە بوۋەتە راسىتىيەكى مېژۋىيە ۋە ئاشاھەنەگر، ۋە ئەدەب ۋەك بەشپىكى گىنگى ئەم پاشماۋە مېژۋىيە رۆلى سەرەكى خۇي ھەيە ”كۆنترىن ئەدەبىياتى جىھان دەدرپتە پال خەلكانىك كە لە دەفەرى بەپىت ۋە بەرەكەتى كەنارەكەنى نىل ۋە دىجلە ۋە فۋرات ئاكنجى بوون، مىسرىيەكان، ئاشۋورىيەكان، بابلىيەكان ۋە ئىرانىيەكان، ھەر ھەموۋىيان لە ئەدەبىياتى سەردەمى كۆندا بەشدارىي بايەخداريان ھەبوۋە (تراۋىك، ۲۰۰۸، ل ۱).

لەم ئەدەبىياتەشدا بە ئاشكرا ۋە رۋون ئامازە بە غەزەل ۋە بابەتى ئاشقانە كراۋە (شىئەرى ئاشقانە (غەزەلىيات): مىسرىياتى كۆن ژمارەيەكى زۆرى شىئەرى ئاشقانەيان لە سەردەمى جىاۋازدا گوتۋە، ناۋەرۋكى زۆربەيان باسى سەربردە ئاشقېنى خوشكان ۋە برايانە (كە لەۋ رۇژگارەدا زەۋجەينى خوشك ۋە برا باۋ بوۋە) ناسكى ۋە زەرىفى ۋە جۇش ۋە خۇش خەسلەتى ھەرە باۋى ئەۋ شىئەرانەيە (تراۋىك، ۲۰۰۸، ل ۴).

ديارە كە سۆمەرىيەكان ۋە كۆنترىن شارستانىيەت پىش ھەموۋان كەۋتوون، كە شىئەرى ۋە نووسراۋى بەرزىان جى

ھىشتۋە (گەلگامىش ئىپسۇسىكى لىرىكى (گۆرانى، سۋدى) يە چىرۋىكىكى شىئەرىيە لە گىيەكى گەۋرەي ژيانى ئادەمىزاد دەۋى، شاكارىكى بىھاۋتايە، كارىكى دراماتىكى گەۋرەي كىرۋەتە سەر ئادەمىزاد، ۲۵۰۰ سالى پىش مەسىحەۋە پىشتاۋپىشت ۋە كەۋ پەندى دانايى خەلكى گىراۋيانەتەۋە (خەزەندە، ۲۰۰۱، ل ۱۳۷).

ديارە دۋى ئەمە مىسرىيە كۆنەكان دىن كە خاۋەن ئەدەب ۋە شارستانىيەتتىكى دېرىن ”ئەدەبى مىسرى كۆن (بە زمانى قىبىتى ۋە ناۋەرۋكى فىرەۋنى) لە پاش ئەدەبى سۆمەرى، يەكىكە لە ئەدەبە دەۋلەمەندەكانى گىتى كۆن، بەۋەي بابەت ۋە ھونەرەكانى ئەدەبىيان رەنگاۋرەنگە، كۆنترىن تىكسىتىكى شىئەرى ئەدەبى مىسرى كۆن ئەۋەيە، كە لە سەر تاتە بەردىك ھەلگەندراۋە ۋە لە مۇزەي لايدن پارىزاۋە. ھۆنەۋەي دەگەرپتەۋە بۇ ۲۲۰۰ سالى پىش مەسىح... ” (خەزەندە، ۲۰۰۱، ل ۱۳۸).

ديارە پىشتىش ئامازەمان پىن دا كە غەزەل يان شىئەرى عاشقانە يەكىك بوۋە لە جۋرە ديارەكانى شىئەرى مىسرى. ئەدەبىياتى چىنى: ديارە گەلانى چىن ۋەك يەكىك لە گەلانى پۇژھەلاتى خاۋەن مېژۋى شارستانىيەتتىكى دېرىن ۋە لە رۋى ئەدەبىياتەۋە خاۋەن ئەدەبىياتىكى دېرىن (مىشى شىنگ (۱۴۰۰ى پ.ز مردۋە)، كە لەبەر شىئەرى پىنج ھىجايەكانى ۋە غەزەلە ئاشقانەكانى بە نىۋبانگە... (تراۋىك، ۲۰۰۸، ل ۲۲).

ھىند: سەبارەت بە ھىند ۋە كە گەلپكى پۇژھەلاتى بە ھەمان شىۋە مېژۋىيەكى دېرىنى ھەيە، لە غەزەلپىشدا دەستىكى بالايان ھەبوۋە ”زۆربەي شاعىرانى ھىندى كۆن لە سەدەي يەكەمى پىش زايىن بەم لاۋە، زۆربەي شىئەرى لىرىكىيان گوتۋە، لە زۆربەي ئەم شىئەرانەدا جوانى ۋە جۇش ۋە خۇش شەپۇل دەداتەۋە، كالىداسا (۳۵۰ - ۵۰۰ زايىن) يەكىكە لە رابەرانى (شىئەرى لىرىك)“ (تراۋىك، ۲۰۰۸، ل ۱۸).

ئەدەبىياتى عىبرى: سەبارەت بە ئەدەبىي عىبرى ئەۋە ”كتىبى زممارەكان خۇي لەخۇيدا برىتىيە لە كۆشىئەرىكى گەۋرەي شىئەرى لىرىكى“ (تراۋىك، ۲۰۰۸، ل ۳۳).

سەبارەت بە غەزەل ۋەك بابەتتىك دىسان ئەدەبىي عىبرى

ھەبوو لە گەشەکردنى شىعەرى لىرىكى ”زۆرپىك لە شاعىرە گەرۆكە كەتەلۆنىيەكان) ھەندىكىش لە ئىتالىيەكان بە زامانى خەلكى پۇرقانى فەپەنسى دەپاننوسى، ھەندى جارىش شىعەرى لىرىكى پۇرقانىسىيان وەرەدەگىردا بۆ زامانى تر، كە ئەمەش پۇلىكى سەرەكى لەگەشەکردنى شىعەرى لىرىكى ھەبوو“ (مجموعه من المؤلفين، ۲۰۱۳، ل ۱۴۵).

ئەدەبىياتى ئەلمانى:

سەبارەت بە ئەدەبى ئەلمانى (مىنى زانگ) دىيارترىن و باوترىن جۆرى شىعەرى بوو كە زياتر مەبەست پىي (ئاوازی ئاشقانه) بوو ” ئەم وشەيە بەرامبەر شىعەرى لىرىكى بەكار ھاتوو، كە ماناكە لە ئاوازی ئاشقانه فراوانترە (مىنى زانگ، ھەرچەندە ئەم وشەيە لەبارى زامانەوانىيەو ماناى ئاوازی ئاشقانه دەگەيەنى، بەلام بەمانا بەرىنەكەى ھەموو ھۆزانى لىرىكى بە زامانى ئەلمانى بالاي ناوہپراست دەگرىتەو، ھەلبەتە ھۆزانى لىرىكى تەنيا ئەشق و ئەقىن نىيە، بەلكو سروش، ئايىن، نىشتمانپەرورەرى، مافناسى، زۆر بابەتى دىكەش دەگرىتەو“ (تراويك، ۲۰۰۸، ل ۲۲۸).

دىيارترىن شاعىرى ئەلمانى كە شىعەرى لىرىكى گوتىي ”والترفون دىروفوگلويد (۱۱۷۰ز - ۱۲۳۰ز) گەرەترىن شاعىرى مىنى زانگە، بەزۆرى بەدەم سەما و پەقسەو بە ئاوازەو دەگوتىي، لى ئەم شىعەرانە فەوتان و ژمارەيەكى زۆر كەمىيان لى ماونەتەو، كۆنترىن مىژووى ھۆزانىن لىرىكى بۆ سەرەتاكانى سەدەى دوانزەيەم دەگەرپتەو“ (تراويك، ۲۰۰۸، ل ۲۶۲).

دىارە بە درىژىي مىژووى ئەدەبى لىرىك بەشىكى گرنكى شىعەرى ئەوروپى بوو، لە ناوياندا غەزەل بابەتتىكى سەرەكى بوو (پترارك) لە ھەر ھەموو ئەو شاعىرانەى كە بە زامانى ئىتالىيى شىعەريان گوتوو، پتر كارى كروووتە سەر ئەدەبىياتى دواى خۆى، ئەو داھىنەرى سۆناتە (غەزەل) نىيە، بەلام دەيگەننپتە لووتكەى كەمال لە نىو خەلكىدا بلاوى دەكاتەو ”وہكو بەراوردكراو تەنيا لە ئەوروپاي رۆژئاوادا لە سەدەى شانزەمدا پتر لە سى سەد ھەزار غەزەل گوتراو، كە شايستىيەكى زىندووو بۆ كارىگەرى

بەروونى ئەمەى تىدا دەدرەوشپتەو ”غەزەلى غەزەلان يان غەزەلەكانى سلىمانى (۳۵۰پ.ز): برىتییە لە كۆمەلە شىعەرىكى ئاشقانه و نىمچە شانۆيى، كە بۆ ئەو دانراو تا لە ئاھەنگى شايى و زەماوہنددا بە گۆرانى بگوتىتەو...“ (تراويك، ۲۰۰۸، ل ۳۴).

ئەدەبى يۇنانى: ئەدەبى يۇنانى دەگرپتەو بۆ ۸۰۰ يان ۹۰۰ ى پىش زايىن و خاوەنى گەرەترىن بەرھەمى شىعەرىن لەو سات و سەردەمدا ”ئەوہى لەسەر ئىمەيە ئەوہ بزايىن كە ئىليادە و ئودىسا لە چاخى ۸۰۰ يان ۹۰۰ ى پىش زايىن ھۆنراوہتەو و شىوہ و چىن و بنىاديان ئاماژەن لەسەر ئەوہى كە يەك نووسەر ھۆنويەتەو“ (باورا، ب.م، ل ۸).

ئەگەر ئەمانە دوو داستان بووبن و بە شىعەر ھۆنرابنەو، ئەو سەبارەت بە شىعەرى لىرىكىش يۇنان دەستىكى بالاي ھەبوو لە (۵۷۰۰) كانى پىش زايىن ھۆزانى لىرىكى دەبى بە تاقە فۇرمى ئەدەبى باو، چونكە لەبارترىن قابىلە بۆ دەرپىنى ھەست و سۆز و بۆچوونى شاعىران (تراويك، ۲۰۰۸، ل ۶۶).

ھەر سەبارەت بە سەرەتاي ئەم جۆرە شىعەرە گوتراو ”وا حىساب دەكرى كە مزمۇس دامەزرپنەرى شىعەرى خۆشەويستى (لىرىكى) بى“ (باورا، ب.م، ل ۳۰).

جۆرپىك لە غەزەل دەركەوتوو كە پىي دەگوتىي (كۆرپال) و ئەمەش ھەرب ۶۰۰ و ۷۰۰كانى پىش زايىن دەگرپتەو ”پەنگە غەزەلى كۆرپال بۆ يەكەمجار لە ئەسپارەت و لەسەر دەستى ئەلىتاس (۶۷۵ پ.ز) ژياو، دامەزرابى“ (تراويك، ۲۰۰۸، ل ۶۹). ئەمە پوختەيەك بوو سەبارەت بە شىعەرى لىرىك لاي يۇنانىەكان.

ئەدەبىياتى ئىتالى:

سەبارەت بە ئىتالىا ئەوہى بەكورتى ئاماژەى بۆ كرابى ئۆفیدی شاعىرە ”ئوفيد (پۆلىيۇس ئوفىديوس ناسو ۴۳ پ.ز - ۱۷۰۰زايىنى) شاعىرىكى مەلھەمنووس و لىرىكى و شانۆنامەنووس بوو، يەكئ لەبەرھەمەكانى (خۆشەويستى) يە، ئەم ئەشقەى وینەى دەگرپت، ئەشقىكى سىكىسى و ناپەوايە...“ (تراويك، ۲۰۰۸، ل ۶۹).

لە ئىتالىا ھەندى شاعىرى گەرۆك ھەبوون كە پۇلىيان

(جاھلى) ھەمىو شىئىرى گۆرانى (غنائى) يە، شىئىرى گۆرانى ھەرەبى خۇدبىيە و وپنەى ناخى خۇدى شاعىر دەخاتە روو وە ئەو ھەست و سۆزانەيشى كە لە خۇى گرتوون..“ (ضيف، ب.م، ل۱۹۰).

غەزەل سەرھەتا لاي ھەرەب و تەواوى گەلانى تىرى رۆژھەلات، وەكو پيشەكى و دەستپىكى ھەر قەسىدەيەك دەنووسرا، وەكو دەروازيەك و ابوو بۆچوونە ناو بابەتى سەرھەكى، بەلام دواترپ و بە بابەتتىكى سەرھەخو و جيا ”لە كۆتا ناوەرۆكى غەزەل دەكرا بە پيشەكى بۆ ھەموو بابەتەكانى شىئىرى لىرىكى، بەلام لەدوايدا (غەزەل) بوو بە مەبەستىكى تايەتى سەرھەخو لە ئەدەبى ھەموو نەتەو ھەموسلمانەكاندا“ (خەزەندە، ۲۰۰۱، ل۱۷۴).

ديارە شىئىرى سەردەمى نەفامى وردە وردە پىنگەبىشتوو بەدرىژايى چاخ و سەردەمەكان ھاتوو و تاكو ئىستاش بەردەوامە ”شىئىرى نەفامى كۆن بەردەوام لە گۆران و پيشەكەوتندا بوو بەدرىژايى چاخ و سەردەمەكان و سەرھەتا لە قۇناغى سەرھەتا و منداليدا بوو و پاشان گەشەى كردوو و درەوشاوتەو تاكو بوو بە قەسىدەيەكى بەھىزى و ھەستو لەسەر دەستى (امروء القيس) ھەلگەراتەو و لە سەردەمى نەفامى..“ (الجورى، ۲۰۱۳، ل۱۱۹).

تەنەت غەزەل خۇيشى گەشەى كردوو و چەندىن جۆرى غەزەل دەركەوتوو لەوانە غەزەلى عوزرى، غەزەلى روت، غەزەلى سۇفيانە... كە ھەر يەك لەم جۆرانە لە غەزەل وەك بابەتتىكى سەرھەخو دەركەوتوون.

۳- غەزەل لاي فارس

وەكو پيشتر لە پىناسەى غەزەل لئامازەمان پى دا، شىئىرى لىرىك يەكىك لە بەشە سەرھەكىيەكانى شىئىرى عاشقانه، يان غەزەلە ”شىئىرى لىرىك دەكرى شىئىرى عاشقانه بى بەم روو ھە بە شىئىرى لىرىك دەگوترى (Love Lyric)، كە شىئىرى عاشقانه يان غەزەل“ (شميسا، ۱۳۸۱، ل۱۲۸).

كەواتە غەزەل شىئىرى عاشقانه، ئەم شىئىرەش لەژىر كارىگەرى شىئىرى ھەرەبى گوتراو، غەزەل راستە وەكو بابەتى شىئىرى خۇشەويستى لە شىئىرى زۆربەى گەلانى ھەبوو، بەلام وەكو ئەو قالبە شىئىرىيە رۆژھەلات

ئەو ھە بە پىتاراك گەرايى ناسراو (تراويك، ۲۰۰۸، ل۱۲). كەواتە شىئىرى لىرىك بەگشتى ديمەنىكى ديارى نىو ئەدەبىياتى ئەوروپىيە، لە ناوئىشيدا غەزەل (شىئىرى عاشقانه) كە (سوناتە، ترۆبادور) و چەندىن ناوى تر لەناو ئەدەبى ئەوروپىدا دەركەوتوو و لوتكەى جوانى ئەو ئەدەبە بوو تاكو ئىستا ئەم جۆرە لە شىئىر درىژەى ھەيە، بەلام ئىمە لىرەدا ناتوانىن ورد و درشتى ئەدەبى ئەوروپى سەبارەت بە شىئىرى ئاشقانه (غەزەل) بخەينە روو، ئەوئەندەى كە خستمانە روو سەبارەت بە ئەدەبىياتى جىھانى و ئەدەبى ئەوروپى، ئەو ھەبوو كە پيشانى بەدىن غەزەل وەك بابەتتىكى شىئىرى خۇشەويستى لەناو ئەدەبى تەواوى گەلانى جىھاندا بوونى ھەيە و ناو شىك و شىئەى جۆرەجۆرى وەرگرتوو، بەلام وەك ناوەرۆك و مەبەست ھەمان ناوەرۆك و مەبەستى ھەيە.

۲- غەزەل لاي ھەرەب:

غەزەل وەكو پيشتر باسمان كرد، جۆرىكە لە شىئىر لەگەل ھەست و نەست و سۆزى مرؤفدا دىتەو، گەلانى ھەرەب بەتايەت پيشووتر وەك دەوارنشىن و كۆچەرى بوون و ئەم جۆرە شىئىرەنە لەناوياندا زۆر باو بوو ”سەرھەتاى غەزەل لاي ھەرەبەكان سەرھەتا مېژووويەكەى دەچىتەو سەر دەوارنشىنەكان..“ (احمد، ب.م، ل۲۴).

كەواتە غەزەل وەك بابەتتىكى شىئىرى پەيوەست بە دەروونى مرؤف و بابەتى خۇشەويستى مېژووويەكى دىرىنى لاي ھەرەبەكان ھەيە، زۆر جار كاتىك باسى غەزەلى رۆژھەلاتى دەكرى، سەرچاوەكە بۆ ھەرەب دەگەرپىزىتەو. ”غەزەل لە كۆنترىنى ھونەرەكانى شىئىرىيە لاي ھەرەب و بلاوترىنيانە، چونكە پەيوەستە بە سروشتى مرؤف و ژيانكردنى تايەتەتى..“ (محمد، ب.م، ل۶).

لاى ھەرەب لە پىداھەلگوتنى گردۆلكە و بىبان و خستتەرووى ژيانى دەوارنشىنى لە شىئىردا پەنگى داوئەتەو، شىئىرى (گۆرانى) بەشى ھەرە ديارى شىئىرى سەردەمى نەفامى (جاھلى) بوو و لە ناوئىشيدا باس و بابەتى خۇشەويستى فراوانترىن مەوداى شىئىرى ھەرەبى سەردەمى نەفامى (جاھلى) داگىر كردوو. ”ئىمە دوور نەرويشوين ئەگەر بلين شىئىرى سەردەمى نەفامى

۴- غه زه لی سه بکی هیندی که له چاخ یازده مه وه تاوه کو ناوه پراستی چاخ یازده مه در یژه ده کیشی.

۵- غه زه لی ده وه ری بازگه شت تاوه کو چاخ خومان در یژه ی هیه.

۶- غه زه لی نو ئی که هاوسه رده می ئیستایه. (شمیسا، ۱۳۸۰، ۲۰۹) که واته لای فارس غه زه ل تا کو ده گاته سه ر غه زه لی نو ئی هه ر در یژه ی هیه و نو ئی ترین شاعیرانی غه زه لی نو ئی (تولی و نادریور، سایه... هتد) ین.

”ئه م جو ره غه زه له تازه یه به غه زه لی و ینه غای ی ناو ده ئین، .. که شیوازیکی تازه ی غه زه له و په یوه ندیی به غه زه لی کۆنه وه” (شمیسا، ۱۳۸۰، ۲۰۷).

ئه مه ش پوخته یه که له باره ی غه زه ل لای فارس که له ژیر کاریگه ری غه زه لی عه ره بی نووسراوه و به شیکی گرنگ و سه ره کی ئه ده بی فارسی داگیر کردوو. به تایه ت غه زه لی سو فیا نه که شاعیرانی ناوداری ئیرانی به شی هه ره زو ریان ئه و شاعیرانه ن که غه زه لی سو فیا نه یان نووسیوه.

”له شاعیرانی گه وه ری فارس که کاریگه ر بوون به شیعی عه ره بی، شاعیرانی کوردیش پیی کاریگه ر بووبن، له رووی شیوه و بوونیادی شیعی” له رووی پابه ندی به عه روزی عه ره بی و کیشی خه لیلی و په کیه تی قافیه و ستوونی شیعی عه ره بی (حافزی شیرازی ۱۴۹۲ز) کۆچی دوایی کردوو، له دیارترین شاعیرانی کوردیش که به حافز کاریگه ر بووبن، مه لا ئه حمه دی جزیری و نالی و سالم” (شاکه، ۲۰۱۰، ۱۸۴).

هه روه ها حافزی شیرازی به سه رقافله ی غه زه لی فارسی داده نری لای لیکۆله رانی ئه ده ب (حافز له شاعیرانی به ره ی په که مه له شیعی فارسی، له رووی قالفه وه سه رقافله ی غه زه لی فارسی یه....) (شاکه، ۲۰۱۰، ۱۸۵).

که واته غه زه ل لای فارس هه م کارتیکراو بووه به عه ره ب به تایه ت له شیعی غه زه لدا و هه م کارتیکه ر بووه به تایه ت کاریگه ری زو ری کردوو ته سه ر شاعیرانی کلاسیکی کوردی و تورکی.

۴- غه زه ل لای تورک: ئه ده بیاتی تورکی وه که هه ری که له ئه ده بیاتی گه لانی تری رۆژه لات و رۆژه لات ی ناوه پراست کاریگه ر بووه به ئه ده بیاتی ئیسلامی، به تایه ت

فارسیش وه که هه ر گه لیک ی تر سوودی له ئه ده بیاتی عه ره بی بینه وه و لاسایی کردوو ته وه، سه ره تای شاعیرانی غه زه ل خو ئنی فارسی به م شیوه یه (هه رچه نه ده محمود وه راق هرووی (۲۲۱ هجری مردوو) فیروز ی مشرقی که سالی (۲۸۳ هجری مردوو) حه زه له ی بادینی، که چه ند دی ره شیعی رکیان له دو به جی ماوه که له م شیوازه دا له غه زه ل نزیکه، به لام په که مین شیعی غه زه ل له فارسیدا به شیوه و ناوه پۆک واتای غه زه ل ئه و شیعیان که له دوای (شه هیدی به لخی ۳۲۵ مردوو) دوای ئه و (رودکی - ۳۲۹) دا ده بینم که غه زه لن (شمیسا، ۱۳۸۰، ۵۴) که واته شه هیدی به لخی په که م شاعیری غه زه ل خو ئنی فارسییه، که شیعی غه زه لی له دوای خو ی جی هیشتوو. لیره وه غه زه ل له لای فارسه کان در یژه ی ده بی ت و چاخ بله دوای چاخ در یژه ده کیشی، ده بان شاعیری وه کو (رودکی، بلخی، فرالوی، هیرو، رنجی، جویاری،... هتد).

تا چاخه کانی دواتر ده رکه وتنی (سنائی، سعدی، انوری، عطار، خاقانی، مولودی، نیزامی...) گه شه به غه زه ل ده دن و غه زه لی سو فیا نه دینه ناوه وه و به رووی پیی ده دن.

”سه ره نجامی غه زه ل له قو ناغی پیگه یشتنی خویدا له سه رده می سه عیدای خو ی بینه وه، ئه ویش له قه رنی (حه وته م)، قه رنی بالبوونی غه زه ل..” (شمیسا، ۱۳۸۰، ۸۷).

بیگومان له ئه ده بی فارسیدا غه زه ل فراون بوو تا وای لیهات دابه ش بووه سه ر سئ جو ری سه ره کی: عاشقانه، عارفانه، قه له نده رانه له رووی ناوه پۆکه وه.

”له رووی ناوه پۆکه وه غه زه ل دابه ش ده بیته سه ر سئ به ش: عشقانه، عارفانه، قه له نده رانه..” (شمیسا، ۱۳۸۰، ۹۳) بیگومان غه زه ل سه رای ی فارس در یژه ی ده بی ت تا چاخ نو ئی و بو ئه م مه به سته ش ده وه ری غه زه ل بو چه ند قو ناغی دابه ش ده که ن.

۱- چاخ ی غه زه ل سه ره تایی یان غه زه لی سه ره تایی تاوه کو سه ده ی شه شه م در یژه ده کیشی.

۲- ده وه، گه شه کردنی غه زه ل که له سه ده ی شه شه مه وه تا نو یه م در یژه ده کیشی.

۳- غه زه لی شیوازی هیندی و عیراقی که له چاخ ی نو یه مه وه تا چاخ یازده هه م در یژه ی ده بی.

به فارسه كان له پرووی شیعر و ئەدهب...“ (علوان، ۲۰۱۸، ن.پوست).

كارىگه رىيى راسته و خۆى ئەدهبى عه ره بى ئە گه ر هه شبووبى زۆر كه متر بووه، به لكو زياتر كارىگه رىيه كه هى ناراسته و خۆ بووه به تاييه ت له رپى ئەدهبى فارسىيه وه (توركه كان زۆربه ي ياسا و رپساكان كه وه ريانده گرت، راسته و خۆ له عه ره بيان وه رنه ده گرت، له شارستانيه تى ئىسلامى گويزرايه وه بو لاي توركه كان له رپگه ي خوراسانه وه، كه چه قى بلاوبوونه وه ي رۆشنبرى فارسى بوو.. (كوبرى، ۲۰۰۲، ۶۸ل).

وه كو گوتمان غه زه ل وه ك بابه تىكى سه ره كى له ژيـر كارىگه رىيى غه زه لى فارسىدا بوو ”له سه ده ي چوارده دا عاشق بابا، غه زه له كانى ده هۆينه وه له مه به ستى سۆفيگه رىدا كارىگه رىيى (يونس ئەمره) له پرووى شپوه وه“ (عبدالعال، ۲۰۰۷، ۹ل).

شاعيرانى تورك كارىگه رىيان گه يوه ته ئاستىك به ئەدهبى فارسى كه هه ر به و زمانه غه زه له كانيان بنووسن ”نسىمى غه زه لى هۆينه وه ته وه له هه ر دوو ديوانه كه يدا به زمانى فارسى و توركى ” (عبدالعال، ۲۰۰۷، ۹ل). غه زه ل لاي شاعيرانى تورك په واجى زۆرى بووه به تاييه ت غه زه لى سۆفيايه و جوړه كانى ترى غه زه ل، وه (باقى) ده ركه وتووترين شاعبرى بوارى غه زه ل بووه (باقى لووتكه ي غه زه ل بووه له ئەدهبى توركىدا...) (عبدالعال، ۲۰۰۷، ۸۳ل).

ئهم كارىگه ر بوونه به ئەدهبى فارسى به گشتى و غه زه ل به تاييه تى ده گه رپته وه بو هه ردوو هۆكارى گيانى سۆفيايه لاي فارس و تورك و ئاوازي ئاسانى فارسى كه بو لاساييكردنه وه خۆش و له بار بووه ”كارىگه رى ئەدهبى فارسى زيادى كرد له سه ر ئەدهبى توركى به تاييه ت له سه ده ي چوارده م، ته نانه ت شاعيره كان شاعريان به زمانى فارسى ده هۆنيه وه، چونكه مۆسيقاكه ي ئاسانت ده هاته به رگووى له توركى، وه وشه ي عه ره بى و فارسىيش زۆر تىكه ل به زمانى توركى بوون“ (عبدالعال، ۲۰۰۷، ۲۴ل). بېگومان ئە وه لاساييكردنه وه و شوين پېته لگرتنه شاعيره توركه كانى گه يانده ئاستى شاعيره فارس زوبانه كان و ئاستىكى زۆر به رزيان له وه باره يه وه پيشاندا له بابه تى

ئەدهبىياتى عه ره بى و فارسى به تاييه ت ئەدهبى توركى زياتر كارىگه رى ئەدهبى فارسى به سه ره وه بووه و زۆترين كارىگه رى له سه ر ئەدهبى توركى له لايه ن ئەدهبىياتى فارسى يه وه بووه (بېگومان ميژووى ئەدهبى توركى دواى ده ركه وتنى ئىسلام، به تاييه ت چاخى پازده هه مى زايينى و شازده هه مى زايينى، ئە وه ده قه ئەدهبىانه ي تيا ده ركه وتن، كه خاوه نه كانيان ديارو ناسرابوون، ئەوانيش كارپكراو بوون به هه ردوو ئەدهبى عه ره بى و فارسى له پرووى روخسارو ناوه رۆكه وه.) (شاكه، ۲۰۱۰، ۲۳۴ل).

دياره پيش ئەوه ش (مه سنه وي) جلالدينى رۆمى (كه به فارسى نووسراوه، چه ندين ده قى ترى شيعرى سه ره تايى ئە وه كارىگه ر بوونه بوون به ئەدهبى فارسى له لايه ن شاعيره توركه كان، دياره دواى ئە وه كۆمه لپك شاعبرى ترى تورك له ژيـر كارىگه رى ئەدهبى فارسى ده قه كانيان نووسيووه و ئەوانيش ته نانه ت زمانى تىكه لى عه ره بى و فارسىيان به كارهيئاوه له گه ل زمانى توركى (بېگومان كۆمه لپك شاعير له مه يدانى شيعرى گورانى (غنائى) توركى ده ركه وتن، له وانه: نسىمى بغدادى، باقى، نفعى، نائلى، ..هتد. تواناي خۆيان پيشاندا له رپى به كارهيئاننى زمانىكى تىكه لى تاييه تى خاوه ن پىكه اته ي وشه ي فارسى و عه ره بى..) (شاكه، ۲۰۱۰، ۲۳۶ل).

كه واته پيشتر ئاماژه مان به وه دابوو، كه غه زه ل بابه تىكى سه ره كى شيعرى گورانييه، ئە گه ر نه ئين هه موويه تى بۆيه ليروه وه ده گه ينه ئە وه راستىيه كه غه زه ل لاي شاعيرانى تورك له ژيـر كارىگه رىيى غه زه لى فارسىدا بووه، چه له پرووى روخسار و چه له پرووى ناوه رۆكه وه ”ئەدهبى عثمانى پيداگرى له وه ده كرده وه، كه ئەدهبىكى هه ره به رزه، بۆيه شاعريان به شپوه يه ك ده هۆنيه وه له سه ر شپوه ي ئەدهبى عه ره بى و فارسى، له پرووى جوانى ناسى و رپوشينه هونه رىيه كان (هالمان، ۲۰۱۴، ۴۰ل).

راسته توركه كان كارىگه ر بوون به عه ره ب و فارس، به لام ئە گه ر كارتپكراو بووبن به عه ره ب له رپى شه رع و دينه وه ئە وا كارتپكراو بوون له پرووى ئەدهبوه، به فارسه كان ”دواى ئە وه ي توركه كان هاتنه ناو ئىسلامه وه، كارىگه ر بوون به عه ره ب له پرووى زانست و دينه وه،

بێگومان ئەمەش مانای کۆپی و دووبارەبوونەوه نییه، بەلکو غەزەلی تورکی خاوەن بوونی خۆپەتی.

تەوهری سییهه: غەزەل له ئەدەبیاتی کوردیدا

ئەدەبی کوردی وه کو ئەدەبی تەواوی گەلانی دراوسێ له کارتیکردن بەدەرئەبووه، بەتایبەت گەلانی موسلمان دراوسێ، که پێکەوه خاوەن بەک سەرچاوهی بیرکردنەوه و ئایین و پەرستش بوون بەتایبەت ئایینی ئیسلام که له نیوه دوورگه‌ی عەرەبییه‌وه دەرکەوت و گەشە‌ی کرد و ولاتان کهوتنه ژێر کاریگه‌ری زمان و ئەدەبیاتی عەرەبی، بەتایبەت گەلانی وهک (فارس، تورک، کورد) ئەم هاوبه‌شیه‌ش وایکرد که هه‌مووان کارتیکردن و کارلیکردنیان به‌سەر یه‌کتیه‌وه هه‌بێ، هاوبه‌شی زۆریان هه‌بێ له‌ پرۆی زمان و کولتوور و ئەدەب، کوردیش وهک یه‌کتیک له‌ گەلانه‌ کارتیکراو بووه بەتایبەت لای عەرەب و فارس له‌ پرۆی ئایین و کولتوور و ئەدەبه‌وه. شاعیر و پۆشنبیرانی کورد مه‌لاکان بوون، که زانا و دانای به‌رزیان تیا هه‌لکه‌وتووه، له‌ حوجره‌کاندا له‌پال کتێبه‌ شەری و بیروباوه‌ری و شیکردنه‌وه‌ی قورئاندا، په‌وانبێژی و پێزمان و ئەدەبی عەرەبی و فارسی خوێندراوه و ئەمەش هۆکاریک بووه بۆ ئاشنابوون به‌ زمانانه و ئاشنابوون به‌ ئەدەب و کولتووری ئەو نه‌ته‌وانه.

(گۆلستان)ی سه‌عدی یه‌کتیک بووه له‌ دیوانه‌ شیعریانه‌ی، که فه‌قێکان خوێندووایانه و ئاشنایه‌تیان له‌و رێبه‌وه له‌گه‌ڵ زمان و ئەدەبی فارسی په‌یدا کردووه، پاشان ته‌نانه‌ت مه‌نتق (منطق) و فه‌لسه‌فه‌ش خوێندراوه، له‌پال ئەمه‌شدا دیوانه‌ شیعره‌کانی خوێندراونه‌وه و دیوانی (شافیعی) یه‌کتیک بووه له‌و دیوانه‌ شیعریانه‌ی مه‌لای کورد ئاشنایه‌تی باشی له‌گه‌ڵدا هه‌بووه، کهواته‌ هه‌م شیعری فارسی و هه‌م شیعری عەرەبی کاریگه‌ری خۆی به‌سەر مه‌لا و زانایانی کورده‌وه هه‌بووه ”مه‌لای جزیری و نالی وێنه‌یه‌کی به‌رزی شیعربوون، دیمه‌نی شارستانیته‌ی و ته‌جروبه‌ی شیعری گەلانی هاوسێیان کرد به‌ کوردی، به‌لام له‌رێگه‌ی زمانی شیعری کلاسیکیه‌وه، له‌رێگه‌ی زمانی تیکه‌له‌وه” (صابر، ۲۰۰۶، ل ۳۴۷).

بۆ پوونکردنه‌وه‌ی زیاتری ئەم بابته‌ غەزەلی شیعری

غەزەلدا ”له‌سه‌ده‌ی حه‌فده‌دا شاعیر تورکه‌کان به‌ شپۆه‌یه‌ک بابه‌تی غەزەل و قه‌سیده‌یان به‌رو پێ دا، تا گه‌یشتن به‌ ئاستی شاعیره‌ فارسه‌ راسته‌قینه‌کان” (عبدالعال، ۲۰۰۷، ل ۷۱). کهواته‌ غەزەل لای تورکه‌کان هه‌مان شپۆه‌ و مه‌به‌ستی غەزەلی ئیسلامی به‌گشتی بووه و به‌تایبەت وێنه‌یه‌کی دووبارە‌کراوه‌ی غەزەلی فارسی بووه، به‌لام به‌ تام و بۆی شارستانیته‌ی تورکی و ته‌نانه‌ت شاعیره‌ تورکه‌کان هه‌ولیان داوه‌ پێشپه‌رکی له‌گه‌ڵ غەزەلی فارسیدا بکه‌ن و بگه‌ر زۆر جار و له‌ زۆر مه‌یداندا پێشیش بکه‌ونه‌وه ”له‌ سه‌ده‌ی حه‌فده‌دا دوو ئاراسته‌ی ئەدەبی له‌ ئەدەبی تورکیدا دەرکه‌وتن:

۱- ده‌سته‌یه‌کیان لاسایی شاعیره‌ بالاکانی تورکی پێشینیان ده‌کرده‌وه وه‌کو (فزولی، باقی، خیالی...)

۲- ده‌سته‌ی دووهم به‌رده‌وامیان ده‌دا به‌ کاریگه‌ربوون به‌ ئەدەبی فارسی له‌ پرۆی غەزەل و قه‌سیده‌وه، ته‌نانه‌ت پێش فارسه‌کانیشیان دايه‌وه له‌ هونه‌ری غەزەل و قه‌سیده‌دا، له‌ مه‌سه‌نه‌ویشدا فارس و تورکه‌کان له‌پێشپه‌رکییدا بوون” (عبدالعال، ۲۰۰۷، ل ۷۱). وه‌ک پوونبوونی گیانی سۆفیانه‌ی غەزەلی فارسی کاریگه‌ری زۆری هه‌بوو به‌ سه‌ر غەزەلی تورکییه‌وه، ئەو پێنازه‌ سۆفیگه‌ریانه‌ش که له‌ ناو تورکدا هه‌بوون هۆکار بوون بۆ گەشە‌ی ئەدەبیکی سۆفیانه‌ و به‌تایبەت بالابوونی غەزەلی سۆفیانه‌ (ئەدەبی عثمانی گیانیکی سۆفیانه‌ی له‌خۆ ده‌گرت و ئەو مه‌به‌سته‌ سۆفیگه‌ریانه‌ی تیا دا ده‌ره‌وشانه‌وه که هه‌بوون، ئەویش به‌هۆی گەشە‌ی رێنازه‌ سۆفیگه‌رییه‌کان که له‌ سه‌رده‌مه‌دا له‌ به‌روا‌بوون، گرنه‌گرتین بپه‌رکه‌ سۆفییه‌کان بریتی بوون له‌ ”یه‌کیه‌تی بوون، نووری محه‌مه‌دی، عیشقی خودایی، فه‌نا، مانه‌وه (بقاء) و هتد” (عبدالعال، ۲۰۰۷، ل ۹). بێگومان غەزەلی سۆفیانه‌ لای تورک بالاترین مه‌به‌ستی غەزەل بووه جگه‌ له‌ بابه‌ته‌کانی تری غەزەل (خۆشه‌ویستی، داب‌ران، ... هتد).

له‌ پرۆی شپۆه‌شه‌وه‌ پێشتر ئاماژه‌مان پێ دا که له‌ پرۆی پروخسار و لایه‌نی هونه‌رییه‌وه، تەواو لاسایی غەزەلی فارسی بووه، کهواته‌ غەزەل لای تورکه‌کان به‌گشتی له‌ پرۆی پروخسار و ناوه‌په‌رکه‌وه‌ لاسایی غەزەلی فارسی بووه،

ويژەي كوردى كوردووه، بەلام لەبەر ئەوهي گەلى كورد لە ژيانى كۆمەلايه تى و رامىيارى بيهەش بووه ئەو بەرهەمانە باهەخيان پى نەدراوه و زۆربەي شوپنەوارەكانيان تياچوو، ئەو شوپنەوارە كۆنانە كە بەداخووه زۆرتريان لەناوچوون بریتين لە هەندى شوپنەواری ويژەيى و ئايىنى كە لە لايەن هەندى كوردپەرورە و ويژەپاريزهوه پاريزراون و ماونەتەوه” (بۆرەكەيى، ۱۳۷۰، ل ۳۰).

كەواتە كورد پيش ئىسلاميش خاوهنى چەندىن بەرهەمى ئەدەبى و ئايىنى بووهو چ بەشيۆه زارەكى و چ بەشيۆه نووسين، بەلام زۆربەيان نەماونەتەوه و هەندىكيشيان كە ماون بەشيۆه سەرزارى دواى هاتنى ئىسلام نووسەرانى كورد كوردوانن بە دەقى نووسراو، مەونەي ئەوانە (مەم و زين، يوسف و زولخا، شيرين و خوسرەو، شىخى سەنعان، بارام و گولنەندام...هتد)، كە ميژوونووس صديق بۆرەكەيى ئاماژە بە دەيان چيروك و داستانى شيعرى لەو جۆرە دەدات، ئيمە دەرفەتى ناوهيئانى هەموويانمان نيه، كارى ئيمە باسى بابەتى غەزەل و شيعرى خۆشەويستيه، كە ئەمانەش وەكو مەونە بەشيكن لەو چيروكە دلدارى و فارەمانيانە بە شيعر نووسراون، بەلام ئيمە تەنها ئاماژەمان بەهەندىكيان دا.

دەورەي يەكەمى يارسانەكان، كە زۆربەي ميژوونووسانى ئەدەب ئاماژەي پيشدەدەن وەكو ئەدەبى نووسراو، بەقسەرەتاي ئەدەبىياتى گۆران دادەنرى ”قۆناغى يەكەم: ئەدەبىياتى ئايىنى يارسان لەسەدەكانى (۱۰- ۱۲م) يە، ئەم بەرهەمە ئەدەبى- ئايىنيه، لەو دەفتەر و نامانەدا پاريزراون كە بە ناوى دەورى بالول، دەورى بابا سەرەنگ، دەورەي بابا شا خوشين، دەورەي بابا ناوس تۆمار كراون، نويشكى ئەمانە لە كتيبي (سەرەنجام)دا نووسراونەتەوه” (خەزنەدار، ب ۱، ۲۰۰۱، ل ۲۳۳).

ديارە ميژووى ئەدەبىياتى گۆران بو پيش ئەمەش دەگەرپتەوه، د. مەرف خەزنەدار دەبباتەوه بو پيش بابا تاهيريش ”يارسانەكان لەسەر ئەو باوهرەن كە لە دەورەي ئىسلاميدا، لە سەدەي دووهەمى هيجرى بالولى دانا (۸۰۶م كۆچى دوايى كوردووه) يەكەمىن كەس بوو، كە ئايىنى يارسانى لە هەورامان تازە كردۆتەوه، هەندى شيعرى

كورديمان دابەش كوردووه بەپيى دىيالكتەكان لىيان دەدويىن، بو ئەوهي بگەين بەو راستيهي كە بزانيان غەزەلى كورديمان لە كويوه دەستى پى كوردووه.

۱- غەزەل لە ئەدەبىياتى (گۆران)دا:

زۆربەي ليكۆلەرانى ئەدەبى لەو باوهرەدان كە ئەدەبى كۆن و پەسەنى كوردى، كەوەكو دەق مابپتەوه بەردەست بى لەو دىيالكتەدا بەرچاو دەكەوى، تەنانەت ئەدەبىياتى كلاسكيكيش كە وەكو نووسين ماووتەوه بو ئەوى دەگيرنەوه.

ئيمە پيشتر ئاماژەمان بەوهدا، كە بەشيكى ديارى شيعرى ليريك غەزەلە، وە غەزەليش بەو واتايەي شيعرى خۆشەويستى و دابران و دوورى يار.. هتد. ئەوا بەشيك لە ميژوونووسانى ئەدەبى كوردى سەرەتاي غەزەل وەكو ناوهرۆك دەگيرنەوه بو دىيالكتى گۆرانى ”شيعرى ليريكى لە دىيالكتى گۆرانيدا لە باوترين هونەرى شيعريه، لە ئەدەبى كورديدا، زۆربەي هەرە زۆرى شيعر لەم جۆريه..” (خەزنەدار، ۲۰۰۱، ل ۱۶۳).

ئەم جۆرەش لە ليريك كە بەشە سەرەكيبەكەي بریتى يە لە غەزەل لەپرووى ناوهرۆكەوه هەر هەمان غەزەلى ئىسلامى (رۆژھەلاتى) يە، تەنيا لەپرووى پرووخسارەوه لىي جىادەبپتەوه، بەوهي ليريكى خۆمالى لەسەر كيشى سىلاب دەهۆنرپتەوه و باهەخيكى زۆريش بە يەكەيتى قافىه نادرى، هەرەها وشە و پستە و تەعبيرى ليريكى ئىسلامى تيدا بەكار ناھيئى، ئەم ليريكە خۆمالييه تايبەتە بە دىيالكتەكانى گۆرانى و لوپى و كرمانجىي سەررو، دەشى شيعرى ميلليشى پى بلين (خەزنەدار، ۲۰۰۱، ل ۱۷۳).

سەبارەت بە سەرەتاي ئەدەبى كوردى و شيعرى گۆرانى، ئەوا دەبى ئەو راستيهي بزانيان هيج گەل و نەتەويەك لە دونيادا نيبە، كە خاوهنى ئەدەب و كولتور و زمان و پەسەنيتى خۆي نەبى، بەلام كورد وەكو زۆر لە گەلانى تر ئەم ئەدەب و كولتورەي بە نووسين نەكراوه و تۆمار نەكراوه، يا بە هۆكارى سياسى لەناوچوووه و نەماوتەوه ”ھەرەدا زانيان كە لەناو كورددا لە پەرورەوي ميژوودا گەلى هۆنەر و نووسەر و زاناو پيتۆل و پزىشك و ميژوونووس هەلگەوتوون و پاژھ و خزمەتيان بە زمان و

گۆڭرانى (لېرىكى) كوردىدا، بەتايىبەت ئەوانەى كە لورى بە بەشېك لە شېۋەزارى گۆران دەزانن و پىيان و نىيە لور دىيالىكتىكى سەربەخۆ بى "لەناو دووبەيتەكانى بابا تاهىردا دەتوانىن ھەست بە بېرىكى دلدارى ناسك بگەين، بەلام تىكەل بە سرودى تۈنەوۋە لەناو خودادا. لەگەل ئەوۋەشدا بىگومان مەبەستى بابا تاهىر عەشقى خودايى بوو، با ھەندى وئەش بۆنى عەشقى ئادەمىزادى لى بى" (خەزىنەدار، ۲۰۰۱، ۱۹۳).

ھەرچەندە باباتاهىر لە پرووى رووخساروۋە دووبەيتىيەكانى ناچنەوۋە سەر بنەماى غەزەلى عەرەبى ئىسلامى و قابى تايىبەتى خۇيان ھەيە، بەلام لە پرووى ناوەرۆك و مەبەستەو، ۋەكو گۆتمان غەزەل بابەتى خۇشەويستى و عاشقانەيە ئەوا دەكرى دووبەيتىيەكانى باباتاهىر بگرە بەشېك لە شىعەرى مىللى كوردىش ۋەكو ناوەرۆك لە خانەى غەزەلدا ھەژمار بگرىن، ئەم غەزەلانەى باباتاهىر خاۋەنى تايىبەتەندى خۇيان بوون.

۲- غەزەل لە ئەدەبىياتى دىيالىكتى كوردى ژورورودا

غەزەل بە قابى رۆژھەلاتىيە ئىسلامىيەكەى ئەوا زۆرىك لە لىكۆلەرانى ئەدەب دەيىنەوۋە لاي جىزىرى (پىغەمبەرى سەر دەفتەرى شىعەرى تەرى غەرامى لە خاكى پاكى بۆتان).. (سەجادى، ۱۳۸۹، ۱۸۸).

غەزەل لە قابىكى مەيوو تەواۋ كاملدا لاي شاعىرانى كلاسىك بە تەواۋى دەرەكەوتوۋە، ئەگەر پىشتەر ۋەكو ناوەرۆك شىعەر و دەق و گەلى لەو جۆرە ھەبن كە ناوەرۆكەكەيان بابەتى خۇشەويستى و عىشق و پىاھەلدان بە ئافرەت بى، ئەوا دەكرى ۋەكو سەرەتايەكى غەزەل ھەژمار بگرىن، بەلام غەزەلى رۆژھەلاتى كە لاي عەرەب سەرچاۋەى گرت و پاشان بەو ناوۋە ئەدەبىياتى گەلانى ۋەك (فارس، تورك، كورد) دا بلاۋبوۋىيەو، لە قابىكى تەواۋدا و ۋەك مەبەستىكى سەربەخۆ شىعەرى، ئەوا لە ئەدەبى كوردىدا ئەو سەرەتايە دەگەرپتەوۋە بۆ جىزىرى (داھىنەرى غەزەلى كىشى عەرووزى و يەكتىتى قافىە لە ئەدەبى كوردىدا مەلای جىزىرىيە).. (خەزىنەدار، ۲، ۲۰۰۱، ۲۴۷).

جىزىرى رچەشكىنى غەزەلى رۆژھەلاتىيە لە ئەدەبى

كوردىشيان بەناۋى ئەوۋە لە بلاۋكراۋەى دەورەى بالوولدا نووسىۋەتەوۋە " (خەزىنەدار، ۱، ۲۰۱۰، ۲۳۳)

ھەرچەندە زۆربەى مېژوونووسانى ئەدەب لەسەر ئەو رايەن، كە ئەدەبى نووسراۋ غەزەل بەو قابى گشتىيە رۆژھەلاتىيە لاي باباتاهىرى ھەمەدانىيەوۋە دەست پى دەكات و سەرەتاي ئەدەبى نووسراۋىشە، كە تاكو ئىستا دەقى باۋەرپىكراۋى ھەبى. "ماۋەى ھەشت سەدە (لە باباتاهىرەوۋە بۆ مەولەۋى).. پانتايىيەكى جوگرافى فراۋان (مەلبەندى سىكۆچكەى كەركوك- ھەمەدان - كرماشان)، بە شىۋەى جۇراۋجۇر و بەردەوامى ھەبوۋە و لە ماۋەى ۴۰۰ سالى دوايىدا (۱۴۰۰ - ۱۸۰۰ز) زمانى ئايىنى و زمانى ئەدەبى رەسمى و دانپانراۋ بوۋە" (دەشتى، ۲۰۱۳، ۳۳). د.عثمان دەشتى ئەمە لە باسى (زمانى ئەدەبى گۆران) دا باس دەكات، كە پىشتەر زمانى ئايىنى يارسان بوۋە و بوۋە بە زمانى ئەدەبى و ئايىنى، ئەوۋە مەبەستى ئىمەيە، كە مېژوۋى ئەدەبى كوردى و شىعەرى كوردى سەرەتايەكى، كە شىعەرى (گۆرانى) يە، لە دىيالىكتى گۆراندا، چ بۆ ئافرەت گوتراپى يا ھەستىكى خۇشەويستى خودايى و دابىران و دوورى يار پىشان دەدات لە پرووى ناوەرۆكەوۋە، ئەوا دەكرى ۋەكو سەرەتاي غەزەل لە شىعەرى كوردىدا ئامازەى پى بگرى، ھەندى لە مېژوونووسان ديسان بۆ سەرەتاي ئەم جۆرە لە غەزەل كە بە شىعەرى لىرىكى خۇمالى دادەتىن و غەزەل ۋەك بەشېك لە لىرىك سەير دەكەن، ئەوا دەكرى بلىين پىش باباتاهىرىش تەننەت لە ئەدەبى سەر زارىشدا، كە بەدەم ئالەتى مۇسقىيەوۋە گوتراۋە و بۆ ئافرەت يان خودا، ئەوا دەكرى ۋەك سەرەتاي غەزەلى كوردى لە پرووى ناوەرۆكەوۋە سەيربگرى، بەلام غەزەل بە واتاي چەمكە رۆژھەلاتىيە ئىسلامىيەكەى ناگرپتەوۋە، كە ئەمەيان مېژوۋەكەى زياتر دەبرپتەوۋە بۆ كرمانجى ژورور، كە دواتر باسى دەكەين.

لە شىۋەزارى گۆراندا داۋى باباتاهىر چەندان شاعىرى تر دەرەكەوتن ۋەكو (ۋەلى دىۋانە، ئىل ئەگى جاف، بىسارانى، ئەلماس خانى كەندولەبى، خاناي قوبادى، ۋەلى دىۋانە.. ھتد)، كە مېژوونووسان بەشېكى شىعەرەكانى ئەم شاعىرانە لە خانەى غەزەل ھەژمار دەكەن لە چوارچىۋەى شىعەرى

كهواته دهركهوتنی غهزهل له شیوهزاری كوردی ناوهندیدا وهك قالیکی رۆژهلاتی و تهواو پیگهیشتوو لای نالی دهركهوتوو و زۆرینهی شیعرهکانی شاعیر غهزهل بوون (غهزهل به پلهی یهكهم دی له لیستی مهبهسته شیعریهکانی نالی، بهشی ههرهزۆری شیعرهکانی پیکدههینتی (شاکه، ۲۰۱۰، ل ۷۹).

دهكرتی لهم شیوهزارهشدا پيشووتر شاعیرانیکی میلی، كه شیعی گۆرانیان گوتوو ههبووین، كه شیعیان بو ئافرهت و جوانی ئافرهت و خوشهویستی گوتی، به و اتایهی غهزهلین له پرووی ناوهپۆکهوه بهرجهستهکردی، بهلام غهزهل وهكو قالیکی شیعی رۆژهلاتی لهسهر دهمی نالی لهم شیوهزارهده دهركهوتوو و له ئاستیکی بهرزى هونهريدا خوئی نایش کردوو. دواى نالی شاعیرانى تری وهك (سالم، كوردی، مهحوی، همدی... هتد) درێژهیان بهم بابته داوه، بهتایهت سالم مهبهستهكهی گهیاووهته لوتكه و دهكرتی به شاعیری غهزهل بناسری "سالم شاعیر و شاسواری غهزهلخوین و غهزهلنووسی كوردی یهكهمین له میژووی ئەدهب و دیوانی شیعی کلاسیکی كوردیدا..." (دهشتی، ۲۰۲۱، ل ۱۵).

دهكرتی بلیین (كوردی، مهحوی، همدی... هتد) له مهیدانی غهزهلدا كهمر له نالی و سالم نهبوون، بهلام دهكرتی بلیین نالی رچهشکین بووه و سهردهستهی شیعی غهزهل بووه لهم شیوهزارهدا.

تهوههری چوارهم : جۆرهکان و بونیادی هونهری غهزهل:

۱- جۆرهکانی غهزهل: غهزهل لهسهرتادا وهكو دهستپیک قهسیده بهکار دههات، لهپیناو راکیشانی گوێگر و خوینهر به لای بابتهی قهسیده، شاعیران له چهند بهیتیکدا به بابتهی غهزهل دهستیان پئی دهکرد و سههرتای قهسیده یان پئی دهرازاندهوه و زۆرجار پئی دهگوترا (تغزل..). بهغهزهلکردن (تغزل) ئهو جۆره غهزلهیه، كه له سههرتای قهسیدهوه دیت، وا باو بووه، كه شاعیران له سههرتای قهسیدهدا به چهند دیریک لهبارهی عیشق و وهسفی مهعشوق وهسفی سروشت دهستیان پئی کردوووه. (شمیسا، ۱۳۸۰، ل ۳۶).

كوردیدا، وه غهزلهکانی زیاتر بهلای سۆفیگهرايیدا دهچن و عیشقی ئیلاهی مهبهستی سههرهکی غهزلهکانی جزیرین "مهلاى جزیری دهوړیکى گهوهړی ههبوو له دروستکردنی و مشتوماکردن و گۆرانی غهزلهی كورد، بهوهی ئادهمیزادی تیکه له سهروشت کردوو و پهردهیهکی سۆفیزمی زۆر تهنکی بهسهردا کیشاوه، مهرجهکانی پئویست به باوهپری ئایینی کو کردۆتهوه" (خهزنهدار، ب ۱، ۲۰۰۱، ل ۲۴۷).

كهواته سههرتای غهزلهی كوردی وهك قالیکی تهواو كارتیکراو به غهزلهی ئیسلامی (عهرهبی، فارسی، تورکی) دهگهپیتهوه بو جزیری، جزیری لهپرسی کاریگهربوون و ئاشنایهتی به ئەدهبیاتی فارسی و عهرهبی و تورکی قالی غهزلهی وهكو قالیکی پیگهیشتوو تهواو هینایه ناو ئەدهبی كوردی و بووه سههرتای داهینانیکى گرنگ له ئەدهبی كوردیدا.

ههر له شیوهزاری كوردی ژووورودا له دواى جزیری چهندی شاعیری تر ئهو ریکهیهیان گرتوووه و شیعی غهزهلین گرتوووه، وهكو (خان، مهلاى باتهیی، پرتهوی، ههکاری...) دواتر غهزهل لای سههرجم شاعیرانی كورد وهك قالیکی سههربهخۆ مهبهستی سههرهکی شیعرهکانیان دهركهوتوووه بووهته یهكیک له سههرهکیتین جۆری شیعی لای شاعیرانی كورد.

۳- غهزهل له ئەدهبیاتی شیوهزاری كوردی ناوهندیدا

له شیوهزاری كوردی ناوهندی له باشووردا له سهردهمی دهسهلاتی باباندا چهندی شاعیر دهركهوتووون، كه به كوردی شیعیان نووسیوه، بهشیک له لیکۆلهرانى ئەدهب به پئسانسی ئەدهبی كوردی دایدهین. له دیارترین ئهو شاعیرانه (نالی، سالم، كوردی.. هتد) هههرچنده ئاماژه بهوه كراوه، كه پيش ئەمانه (رهنجوری) بهو شیوهزاره شیعی گوتوووه، بهلام لیکۆلهرانى ئەدهب نالی وهك رچهشکین و سههرقافلهی شیعی ئەم ناوچهیه دادهین. ئهوهی پهپهسته به ئیمهوه، ئهوهیه، كه نالی وهك سههرقافله و یهكه شاعیری غهزهلخوینی كوردی لهو شیوهزاره ههژمار دهكرتی تهناهت (نالی)یش، كه سهردهستهی شاعیرانی قوتابخانهی بابانه، بهپلهی یهكهم شاعیری غهزهل بووه (دهشتی، ۲۰۲۱، ل ۳۶۹).

و خوشه‌ویستی یه‌کی دوور له چێژی جه‌سته‌یی و سێکسی“ (احمد، ب.م، ۱۹).

که له‌م جۆره‌یاندا زیاتر جوانی ره‌فتار و خووره‌وشت ده‌بێته مه‌به‌ست و دوور ده‌بن له چێژی کاتی و جه‌سته‌یی “غه‌زله‌لی پاک و بێگه‌رد (العزری): غه‌زه‌لیکه گیانی پالافته‌یه، نیاز و خواستی جه‌سته‌یی تیکه‌ل نابێ، راستگۆیی سۆز و گه‌رموگۆری تیا‌دایه، غه‌زه‌ل خوین سهر یه‌ك خوشه‌ویستی ئۆقره ده‌گرێ و دلێ به جوانیه‌که‌ی ئارام ده‌بێته‌وه نه‌ك به چێری جه‌سته‌یی..” (عبدالواحد، ۲۰۰۷، ۳۶۱).

ده‌توانین ب‌بینین ئه‌و جۆره له غه‌زه‌ل له باوترین جۆره‌کانی غه‌زه‌له له ئه‌ده‌بیاتی رۆژه‌لاتی به‌گشتی و ئه‌ده‌بیاتی کوردی به‌تایبه‌تی.

ب- غه‌زه‌لی هه‌ستی (غزل الحسی): ئه‌م جۆره له غه‌زه‌ل چێژی جه‌سته‌یی تیا‌یدا رۆل ده‌بینی، زیاتر شاعیر باس له جوانی و دیمه‌نی روه‌اله‌تی ئافره‌ت ده‌کات و مه‌به‌ستی پێگه‌یشتن و چێژ لێ بینیه‌تی “غه‌زه‌لیکی روه‌اله‌تی و ماددییه، که ئاره‌زووی گه‌یشتن به ئافره‌تی تیکه‌ل ده‌بێ، گوزارشته له خوشه‌ویستییه‌ك له پینا‌و پێگه‌یشتن و چێژلێبینین له ئافره‌تی به مه‌به‌ست گیرا‌و لای شاعیر..” (عبدالواحد، ۲۰۰۷، ۳۶۱).

چێژبینین له جوانی ئافره‌ت و چێژی جه‌سته‌یی و هه‌ستی له دیارترین باب‌ه‌ته‌کانی غه‌زه‌لی هه‌ستین، ئه‌مه‌ش له‌ناو ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی و ئه‌ده‌بی گه‌لانی تریش که لاسایی ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بیان ده‌کرده‌وه، بوو به باب‌ه‌تێکی سه‌ره‌کی شاعیری غه‌زه‌ل، له‌م جۆره‌یاندا باب‌ه‌تێکی تری غه‌زه‌ل ده‌رکه‌وت، ئه‌ویش غه‌زه‌ل بۆ ئێرینه، شاعیران وه‌کو چۆن غه‌زه‌لیان به‌سه‌ر کچدا ده‌گوت، به‌هه‌مان شێوه‌ش غه‌زه‌لیان به‌سه‌ر کورپیدا ده‌گوت، به‌تایبه‌ت له‌ناو ئه‌ده‌بیاتی عه‌ره‌بییدا له سه‌رده‌می عه‌باسیه‌کاندا ئه‌م جۆره له غه‌زه‌ل ده‌رکه‌وت “ئه‌گه‌ر چی له بنجدا هه‌ست و نه‌ستیکه به‌رامبه‌ر به مینیه، به‌لام له ئه‌ده‌بدا له رۆژگارانی گۆرانییدا غه‌زه‌لی ئێرینه‌ش په‌یدا‌بوو” (خه‌زنه‌دار، ۲۰۰۱، ۱۷۴). هه‌ندێ له په‌خه‌نگران په‌یدا‌بوونی ئه‌م جۆره له غه‌زه‌ل له ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بییدا ده‌گێرینه‌وه بۆ کارپه‌گه‌ریبوون به ئه‌ده‌بی فارسی “غه‌زه‌ل بۆ ئێرینه، له

له سه‌ره‌تا‌دا غه‌زه‌ل باب‌ه‌تێکی سه‌ره‌به‌خۆ نه‌بووه، به‌لکه به‌شێک بووه له قه‌سیده، پاشان جیا بووه‌ته‌وه و وه‌کو باب‌ه‌تێکی سه‌ره‌کی شاعیر ده‌رکه‌وتوووه و بووه به یه‌کیکه له مه‌به‌سته گه‌رنه‌گه‌کانی شاعیری رۆژه‌لاتی به‌گشتی، وه‌کو پێشتر ئاماژه‌مان پێ دا له سه‌ره‌تا‌دا غه‌زه‌ل خۆی مه‌به‌ست نه‌بووه، به‌لکه هۆکار بووه بۆ راکه‌شانی سه‌رنجی خوینهر “غه‌زه‌ل لای (ابن قطیبه) ته‌نیا هه‌سته‌تێکی سۆزدارێ نییه، که له وێژدانی شاعیره‌وه ده‌رچوو‌بێ، سۆزێک نییه له هه‌سته‌کانیه‌وه سه‌ره‌چاوه‌ی گرتبێ، ده‌رچه‌ك نییه بۆ خۆخالی‌کردنه‌وه و گوزارشت له‌خۆ‌کردن، به‌لکه غه‌زه‌ل شاعیریکی چناره‌وی ئامانجداره، که شاعیر به ئه‌نقه‌ست په‌نای بۆ ده‌بات، که هه‌ستی گۆیگران بجوولێنێ، وه گۆیچه‌کیان پێ هه‌لخا و دلێان بۆی تامه‌زرۆبێ، به‌لکه ئاما‌ده‌کردنیانه بۆ بیستنی مه‌به‌ستی تر..” (فیصل، ۱۹۵۹، ۹۱).

که‌واته غه‌زه‌ل سه‌ره‌تای خۆی مه‌به‌ست نه‌بووه، به‌لکه هۆکار بووه بۆ راکه‌شانی سه‌رنجی خوینهر به لای قه‌سیده‌دا و سه‌رنج‌دان له مه‌به‌سته‌کانی، به‌لام دواتر غه‌زه‌ل بووه به مه‌به‌ستی سه‌ره‌به‌خۆ و چهند جۆرێکیشی لێ جیا بووه‌ته‌وه. ئه‌م جیا‌بوونه‌وه‌یه‌ش به‌پێی مه‌به‌ست و ناوه‌پۆکی غه‌زه‌ل بووه، چونکه غه‌زه‌ل له رووی قالمه‌وه یه‌ك شێوه‌ی هه‌بووه و دوا‌ی باسی ده‌که‌ین، به‌لام له رووی ناوه‌پۆکه‌وه چهند مه‌به‌سته‌تێکی له‌خۆ گرتوووه “غه‌زه‌ل زمانێ سۆزه، شاعیران تامه‌زرۆی خۆیان‌یان تیا‌یدا وینا کردوووه، هه‌سته‌کانیان به‌رامبه‌ر ئافره‌ت تیدا خستۆته‌ روو، ئه‌وه‌ش که په‌یوه‌سته به‌مه‌وه له پێک‌گه‌یشتن و دا‌بران له به‌لێن و بێه‌لێنی، له نازداری و بێنازی، وینای خوشبه‌ختی و به‌ده‌بته‌ختی و خۆزگه‌کان و ئازاره‌کانیان تیا‌دا کردوووه” (الجبوری، ۲۰۱۳، ۲۳۷).

بۆیه ده‌بینین له رووی مه‌به‌سته‌وه چهند جۆرێک له غه‌زه‌ل ده‌رکه‌وتووون:

أ- غه‌زه‌لی پاک و بێگه‌رد: ئه‌م جۆره له غه‌زه‌ل ده‌رپه‌ینی هه‌ستی خوشه‌ویستییه دوور له چێژی ماددی و جه‌سته‌ی، به‌لکه هه‌ست و سۆزێکه له دل‌ه‌وه به‌رامبه‌ر مه‌عشوق “غه‌زه‌لی پاک و بێگه‌رد (غزال العزری) بریتیه له عه‌شق

شیعری فارسییه، بەلکو ئەنانەت نەینێ گەورەیی شیعری فارسییه بە تەواوی.. ” (قندیل، ۱۹۷۵، ل ۵۵).

بێگومان ئەو کاریگەرییهی ئەدەبی فارسی بە سەر ئەدەبی تورکی و کوردییەوه زۆر بەرچاو دیار بوو و هەر یەک لە کورد و تورک زۆر کاریگەر بوون بەو جۆرە لە شیعری فارسی زیاتر تا عەرەب (ئەدەبی ئێرانی ئیسلامی کاریگەرییهکانی زۆر زیاتر دەرکەوتن بە سەر گەلە ئازادکراوەکان بە پرووی ئیسلامدا) (کوبرلی، ۲۰۰۲، ل ۶۷).

دەتوانین بڵێین غەزەلی سۆفیانه دواتر تەواو بآلی بەسەر ئەدەبیاتی ئەو گەلانەدا کیشاوه و بوو تەمەنە یەکی بەرز و نەمر.

د- غەزەلی دەروازە، یان بە غەزەلکراو (تغزل)

یەكەم جۆری غەزەل، كە سەرەتا لای عەرەب دەرکەوتوو، ئەم جۆرە غەزەلە بوو، كە شاعیران سەرەتای قەسیدەیان بە بابەتی خۆشەویستی و جوانی و وەسفی سروشت دەپازاندنەوه و دەست پێ دەکرد ”بەم شیۆه گوتوو یانە غەزەل یان غەزەلی دەروازە (تغزل) شیعریكە بەشیۆه و واتای غەزەل كە لە سەرەتای قەسیدەدا دیت” (شمیسا، ۱۳۸۰، ل ۳۹).

دیاری لە شیعری جاهیلیدا لای عەرەب سەرەتای زۆربەیی قەسیدەکان بابەتی غەزەل دەست پێ دەکرد و ئەمە پێ و پەچەیی شیعری بوو لەو سەردەمەدا ”قەسیدەیی سەردەمی جاهیلی دیاردەیی دەستپێکی بە غەزەل هەبوو، جا بابەتی قەسیدەكە هەرشیتێك بوو، هەتا ئەگەر قەسیدەكەش لەگەڵ بابەتی غەزەل یەك نەبوو، ” (فیصل، ۱۹۵۹، ل ۸).

ئەمە لە كۆندا جۆریكی باوی غەزەل بوو، تا دواتر غەزەل بوو بە بابەتیكی سەرەکی شیعری و سەرەخۆیی خۆی پاراستوو و بوو بە یەكێك لە بابەتە هەرە گەزگەکانی شیعری.

- بنەرەتە هونەراییه كانی غەزەل

۱- غەزەل لە رووی قالدەوه : غەزەل پارچە شیعریكە لە نیوان (۳-۱۵) دیر شیعردا دەبیت (غەزەل واتای پارچە

بەشێك لە شیعری عەرەبیدا ئەم جۆرە لە شیعری غەزەل دەخویننەوه، شاعیر وەسفی جوانی كور دەكات هەرۆك چۆن وەسفی جوانی كچ دەكات، و باسی هۆگر بوون پێی و ئارەزووی بەلایدا دەكات هەرۆك باسی هۆگر بوون و ئارەزووی بەلای ئافرەتدا. دەرکەوتنی ئەم جۆرە غەزەلە دەگەرێتەوه بۆ سەردەمی حوكمی عەباسی كاتێك عەرەب لە پرووی شارستانییهوه تێكەڵ بە فارسی بوو، شارستانییهتی فارسی گۆزرایهوه بۆ لای عەرەب و هونەیی ئەم شاعیرانە (ابو نواس، بوحتری) بوون (ابورحاب، ۱۹۴۷، ل ۱۵۳). ئەمەش سەبارەت بە غەزەلی هەستی، كە كورتەیه كمان خستنه پروو.

ج- غەزەلی سۆفیانه: جۆری سێیهمی غەزەل، غەزەلی سۆفیانهیه، كە ئەم جۆرە لە ئەدەبیاتی فارسیدا زۆر باو بوو هونەیی شاعیرانی بەرزی تیا هەلکەوتوون، وەكو چۆن لە ئەدەبیاتی عەرەبیشدا بە هەمان شیۆه باو بوو. ئەمە بۆ ئەدەبیاتی كوردیش هەر راسته و شاعیرانیكی زۆری كلاسیك لەم جۆرە غەزەلەیان نووسیوه، بەلام بۆ ناسینی ئەم جۆرە غەزەلە پەخنه گران زۆریان باس كردوو و ئیمەش ئاماژەیهك بەوه دەكەین و هەندێ را لهوبارهیهوه دەخەینه پروو ”غەزەلی سۆفیزم بریتییه لە تەمومژێکی گیانی، سۆز و خۆشەویستییهكی ئەوتۆی دروست كردوو، هەندێ جار وا دەزانێ ئەم خۆشەویستییه كورپه، هەندێ جاریش وا دەزانێ كچه، جاری تریش تێكەڵ بەیهكتری دەبن و نەكوپ و نەكچه، ئەمە لای ئەوان (موتلهق)ه، خۆی لە كردگادا دەنوینێ..” (خەزەدار، ۲۰۰۱، ل ۱۷۵).

ئەم جۆرە لە غەزەل باسكردنە لە مەعشوقێك كە لە سەرووی خەسلەتە مۆییه كانهوهیه زۆر جار لەپیناوی تێگەیانندی بەرامبەر شاعیر پەنا دەباته بەر لێكچواندن و خواستنی بەرجهسته، تا دیمەنه كامان بۆ پروون بكاتهوه، ئەگینا لێره مەعشوق كرددگاره و لەسەرو هەستوچێژه جهستهیی و ماددییە كانهوهیه، هەندێ جار دەكرێ مەعشوق مەرۆف بێ لە شیۆهیی پیغه مەبەر، یان شیخ و پیرێكی تەریقەت.

”غەزەلی سۆفیانه، ئەوهیه شاعیر شیعری بۆ خۆشەویستی خوایی دەلی، ئەم جۆرە شیعری لە جواترین جۆری

خۆشه‌ویستی و پیاوه‌لدان به ئاڤرته و تووژێ عاشقانه و سۆزدارانه‌یه، جا عیشقه‌که ئاسمانی بیته یان زه‌مینێ «ناوه‌پۆکیش بریتییه له ئەڤین به‌رامبه‌ر به کچ، جا خه‌یالی بیته یان راستی» (أحمد، ب.ج، ل ۳۲) هه‌ر سه‌باره‌ت به ناوه‌پۆکی غه‌زهل گوتراوه «ناوه‌پۆکی غه‌زهل زۆر به‌ی کات یادی جوانی یار و بیوه‌فایسی و دلپه‌قی و چیرۆکی دابهران و ئازار چه‌شتنی عاشقه‌...» (شمیسا، ۱۳۸۰، ل ۱۲). بیگومان ئه‌مانه‌ ديارترین ناوه‌پۆکی شیعی غه‌زهلن، خۆشه‌ویستی یار و دابهران و بیوه‌فایسی و دلپه‌قی یار، جا ئه‌و یاره ئاسمانی بئ یان زه‌مینێ. بیگومان ئه‌و هه‌ست و سۆزانه‌ش بۆ که‌سیک ده‌رده‌بریت که (یار) خۆشویستراو (معشوق) ده‌بیته پالنه‌وانی غه‌زهل، که «له کۆتاییدا پیویسته ئه‌وه به‌خه‌مه‌وه یاد، که بابه‌تی غه‌زهل ده‌ربرینی هه‌ست و سۆزی په‌یوه‌ندیاره به پالنه‌وانی راسته‌قینه‌ی غه‌زهل، که یار (معشوق)» (شمیسا، ۱۳۸۶، ل ۲۹۲). که‌واته بابه‌تی سه‌ره‌کی غه‌زهل وه‌سفی یار و هه‌ست و سۆز ده‌ربرین بۆی و گله‌یی و سکا‌لا له دلپه‌قی و بیوه‌فایسی و ده‌رده‌للی عاشقه به‌رامبه‌ر یاره‌که‌ی.

۶- ته‌خه‌لوسی شیعی: ناوه‌پێنانی شاعیره، یا شاعیر ناوی خۆی له دیری کۆتایی، یان پێش کۆتایی پارچه شیعردا تۆماریه‌کات و به‌م دیارده‌یه‌ش ده‌گوتری ته‌خه‌لوس. نازناو (ته‌خه‌لوس) په‌کیکه له کرده‌وه‌کانی شاعیری کورد، بریتییه له‌وه‌ی به‌زۆری له دیری دوایی، یا پێش ئه‌و له هه‌ر غه‌زهل و قه‌سیده‌یه‌کدا نازناوی خۆی تۆماریکرد (خه‌زنه‌دار، ۲۰۰۱، ل ۱۷۰)، ئه‌م دیارده‌یه‌ش ته‌نیا لای کورد نه‌بووه، به‌لکه‌ لای شاعیرانی رۆژه‌لات به‌گشتی و شاعیرانی (عه‌ره‌ب، فارس، تورک) یه‌ش به‌هه‌مان شیوه بووه و بگه‌ر کورد له‌وانیتری وه‌رگرتوووه، چونکه سه‌رچاوه‌ی شیعی غه‌زهل عه‌ره‌ب بووه و پاشان فارس و کورد و تورک.

که‌واته غه‌زهل له‌ پرۆی ناوه‌پۆکه‌وه بابه‌تی عیشق و خۆشه‌ویستییه، که خۆی له بابه‌تی (وه‌سفی یار، هه‌ستی خۆشه‌ویستی شاعیر بۆی، دووری و دابهران و بیوه‌فایسی یار) ه، جا یار (خۆشویستراو ئاسمانی بئ یا زه‌مینێ، حه‌قیقی بئ یا مه‌جازی، له پرۆی رووخساره‌وه خاوه‌نی کۆمه‌لیک خه‌سه‌له‌ته له بابه‌ت (کیش و سه‌روا و زمان و ژماره‌ی

شیعیرێکه که کورته و له‌سه‌ر یه‌ک کیش هۆنراوه‌ته‌وه و یه‌ک جوور سه‌روای هه‌یه، ژماره‌ی به‌یته‌کانی (۳) سئ دیر یان (۱۲) دیر، هه‌ندی وای ده‌بینن ژماره‌ی دیره‌کانی له نیوان (۷-۱۵) دیره یان (۱۸) دیره، گه‌ر له‌وه زیاتر بوو به قه‌سیده هه‌ژمار ده‌کری. (شاکه، ۲۰۱۰، ل ۴۸). که‌واته ده‌کری بلین غه‌زهل له (۳) دیره‌وه ده‌ست پئ ده‌کات تاکو (۱۵) دیر، هه‌ندی جارێش ده‌کری بگاته (۱۸) دیر، له‌م ریزه‌یه زیاتر به قه‌سیده دپته ژمار.

۲- په‌کیکی تر له خه‌سه‌له‌ته‌کانی غه‌زهل ئه‌وه‌یه له‌سه‌ر یه‌ک کیشی عه‌روزی هۆنرایته‌وه له‌سه‌ر یه‌ک کیش بپرات، غه‌زهل له‌پرۆی زاراوه‌ی ئه‌ده‌بییه‌وه ناوی دیریکی شیعه، که خۆی له چه‌ند به‌یته‌کاندا ده‌بینته‌وه، به‌زۆری له‌سنووری (۷) به‌یتدا ده‌بن، که یه‌ک کیشن، میسه‌ری دووه‌م له هه‌موو به‌یته‌کاندا یه‌ک قافیه‌یان هه‌یه. (شمیسا، ۱۳۸۰، ل ۱۲).

که‌واته خالکی تر بوونی یه‌ک کیش له پارچه غه‌زله‌کاندا. «هه‌له‌به‌ستی کۆن دوای هه‌موو به‌یته‌کانی به‌دریژی کیشانی قه‌سیده یان غه‌زهل له‌سه‌ر یه‌ک قافیه ده‌پرا» (په‌سول، ۱۹۹۰، ل ۳۴).

۳- پارچه‌یه‌ک له غه‌زهل له‌سه‌ر یه‌ک سه‌روا ده‌پرا و یه‌ک سه‌روای هه‌یه، «نیوه به‌یتی دووه‌م، که ده‌کاته کۆتایی به‌یت هه‌میشه یه‌ک سه‌روای هه‌یه، ئه‌مه‌ش له به‌لگه‌کانی دوو خالی یه‌که‌مدا روونه و ئاماژه به سه‌رواش کراوه.

۴- له پرۆی زمانه‌وه غه‌زهل به زمانیکی ناسک و پیر له خۆشه‌ویستی وشه‌ی عاشقانه نووسراوه و پریه‌تی له وه‌سفی یار به وشه‌ی ناسک و جوان «غه‌زهل په‌یکه‌ری شیعیرێکی ناسک و پاراوه، پریه‌تی له وشه و مانای رازاوه و بریقه‌دار» (أحمد، ب.م، ل ۳۲). بیگومان زمانی هه‌ر ده‌قیک گوزارشتی له جووری ئه‌و ده‌قه ناوه‌پۆکه‌که‌ی ده‌کاته «ده‌قه ئه‌ده‌بییه‌کان له‌پێی زمانه‌وه خۆیان نمایش ده‌کهن» (سلیوه، ۲۰۱۹، ل ۱۶۳).

به‌لام خۆنمایشکردنی غه‌زهل به زمانیکی نه‌رم و ناسک پیر له سۆز و غه‌زهل له پرۆی زمانه‌وه خاوه‌ن تایه‌مه‌ندی خۆیه‌تی.

۵- له پرۆی ناوه‌پۆکه‌وه بابه‌تی غه‌زهل بابه‌تی

ئاراس، ههولێر، ۲۰۰۱ز.

سه‌رچاوه عه‌ره‌بیه‌کان:

- آنیس، إبراهیم، معجم الوسیط، ۲۰۰۴م.

- أبورحاب، حسان، الغزل عند العرب، طبعة الاولى، قاهرة، ۱۹۴۷م.

- ابن منظور، لسان العرب، ب.ت.

- الجبوری، د. یحی، الشعر الجاهلی خصائصه وفنونه، دارالمجدلاوی،

عمان، طبعة الاولى، ۲۰۱۳م.

- العسکر، د. عبدالمحسن بن عبدالعزیز، شعر الغزل ونظرة سواء،

دارالمنهاج، ریاض، ب.ت.

- المجموعة من المؤلفین، ت. صیاح الجهمیم، تاریخ الآداب الاوروبیة،

دمشق، ۲۰۱۳م.

- المختصین، علی مولا ونخبه من الاساذة، تاریخ الادب الغربی،

دارالمهندسین، دمشق، ۱۹۸۴م.

- باوراه، س.م، الادب اليونانی القديم، دارالسعد، مصر، ب.ت.

- هاملان، طلعت سعید، ألفیة من الادب التركي، أنقره، ۲۰۱۴م.

- کوبرلی، محمد فؤاد، ت. عبدالحمید إبراهیم، المتصوفه الاولون فی

الادب التركي، طبعة الاولى، قاهره، ۲۰۰۲م.

- مجدالدین، محمد بن یعقوب الفيروز آبادی، قاموس الموحيط، ۲۰۱۳م.

- محمد، سراج الدین، الغزل فی شعر العربی، بیروت، لبنان، ب.ت.

- مندور، محمد، فن الشعر، هندواوی، ۲۰۱۷م.

- عبدالاله، کریم صبری، أنواع الشعر وأغراضه، ب.ت.

- عبدالواحد، سعیده علی، بنية القصيدة الجاهلية، ۲۰۰۷م.

- عبدالعال، بدیعة محمد، الادب التركي العثماني، طبعة الاولى، قاهره، ۲۰۰۷م.

- علوان، نور، مابين الشرق والغرب_كيف تأثرت الادب العثماني

بالتقافات الاجنبية؟، ن. بوست، ۲۰۱۸م.

- فیصل، شکر، الغزل فی عصر الجاهلی، مطبعة جامعة الديرمشق، ۱۹۵۹م.

- قنديل، د. سعاد عبدالهادی، فنون الشعر الفارسی، طبعة الاولى، ۱۹۷۵م.

- قطب، سید، نقد الادبی أصله ومناهجه، طبعة الثامنة، دار الشروق، ۲۰۰۳م.

- شایب، أحمد، أصول النقد الادبی، النهضة المصرية، طبعة العاشرة، ۱۹۹۴م.

- شاکه، د. بندر علی أكبر، المؤثر العربي الفارسی فی الشعر الغزل الكردي

الکلاسیکی، حمدي، ۲۰۱۰م.

- ضیف، د شوقی، تاریخ الادب العربی، دارالمعارف، طبعة الحادی عشر، ب.ت.

سه‌رچاوه فارسییه‌کان :

- سیماداد، فرهنگ اصطلاحات ادبی، تهران، چاپی سوم، ۱۳۸۵هـ.

- شمیسا، د. سیروس، انواع ادبی، ۱۳۸۶هـ.

- شمیسا، د. سیروس، سیرغزل در شعر فارسی، چاپی ششم، طهران،

۱۳۸۰هـ.

به‌یته‌کان.. هتد) که لای شاعیرانی عه‌ره‌ب و فارس و تورک کورد باو بووه و به‌دریژایی چه‌ندی‌ن سه‌ده لاسایی کراوه‌ته‌وه.

۷- وینه‌ی شیعی: وینه‌ی شیعی سه‌ره‌کیتیرن که‌ره‌سته‌ی شیعه، هه‌لگری واتا و مه‌به‌ستی شاعیره «له‌پاستیدا وینه‌ی خوئی مه‌به‌ست نییه، به‌لگو هوکاره بو گه‌یاندنی واتا و گوزارشتکردن له هه‌ست و راستیه‌کان..» (شایب، ۱۹۹۴، ل ۳۱) گوزارشتکردن له هه‌ست و شعور وینه‌ی زیندوو په‌یوه‌ستداری ده‌وی، چونکه کاری ئه‌ده‌بی خوئی له‌خویدا گوزارشته له هه‌ست و نه‌ستی مروّف به شیوه‌یه‌کی جوان «به‌ره‌می ئه‌ده‌بی له‌خویدا بریتیه له گوزارشتکردن له هه‌ست و شعور به وینه‌یه‌کی زیندوو» (قطب، ۲۰۰۳، ل ۲۵) ئه‌وه‌ش پوونه، که شیعییه‌ت به‌ره‌می وینه‌ی پر خه‌یال و به‌هیزه به‌تایبه‌ت له شیعی کلاسیکدا (بنیاتی وینه‌ی شیعی که ئه‌ندی‌شه و داهینان پوئی کاریگری تیدا ده‌گیرن، ده‌بن به‌په‌گه‌زکی به‌پیتیه شیعییه‌ت) (ده‌شتی، ۲۰۱۲، ل ۲۰۸)، وینه له شیعی کلاسیکدا له‌سه‌ر بنه‌مای (دژیه‌ک، لیکچواندن، خواستن...) دروست ده‌کریت.

سه‌رچاوه‌کان

سه‌رچاوه کوردیه‌کان :

- احمد، ئاری صوبحی، غه‌زه‌ل و فه‌سیده‌کانی حاجی قادری کوئی، چاپخانه‌ی پوژه‌لات، هه‌ولێر، ب.م.

- بوژه‌که‌یی، صدیق، میژووی ویزه‌ی کوردی، چاپی په‌که‌م، ۱۳۷۰هـ.

- ده‌شتی، د. عوسمان، له‌باره‌ی بنیاتی زمان وشپوازی شیعی، هه‌ولێر، ۲۰۱۲ز.

- ده‌شتی، د. عوسمان، ئه‌زمونی شیعی موکریان وشوینی له‌میژووی ئه‌ده‌بی کوردیدا، هه‌ولێر، ۲۰۱۳ز.

- ده‌شتی، د. عوسمان، ساملی ساحب قران_باس و لیکوئینه‌وه، هه‌ولێر، ۲۰۲۱ز.

- حیجازی، محمد، شوناسی ئوولی و فه‌لسه‌فی نه‌ته‌وه‌ی کورد، چاپخانه‌ی کمال، ۲۰۱۲ز.

- سلپوه، د. هاوژین، په‌خنه‌ی پراکتیکی، چاپی دووه‌م، چوارچرا، ۲۰۱۹ز.

- سه‌ججادی، علا‌الدین، میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، سنج، کردستان، ۱۳۸۰هـ.

- رسول، د. عزالدین مسته‌فا، ئه‌ده‌بیاتی نوئی کوردی، ۱۹۹۰ز.

- تراویک، بوکنه‌ر، ئه‌ده‌بیاتی جیهان، و.حه‌مه‌که‌ریم عارف، ده‌زگای موکریانی، هه‌ولێر، ۲۰۰۸ز.

- خه‌زنه‌دار، د. مارف، میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، به‌رگی په‌که‌م، ده‌زگای

الملخص

بحثنا يتناول الغزل ويتضمن الشعر الحب الذى سمي العشق وإن الحب وجمال المرأة والام الفراق و البعد عن الحبيبة و عدم وفاءها هى من الموضوعات الرئيسية للشعر العربي الكلاسيكي. وكذلك تناول البحث عن أن الغزل كمضمون ظهر فى أدب جميع الشعوب فى القديم والحديث ولكن القالب الأدب (القديم) الكلاسيكي الموجود فى الادب الكردي يعتبر تقليدا للأدب العربي بوجه خاص و بعد ذلك شعوب الجيران من الفرس و الترك و نجد أن أدب هذه القوميات تظهر تأثيراتها مع بعض التغيرات فى الأدب الكردى وقد دون تحت تأثيراتها. من جانب اخر تناول البحث عن أن شعر اليرك والشعر الغنائى ليسا من الغزل ذاته بل إن الغزل قسم منهما وإنهما أوسعا من الغزل وإن ليريك والشعر الغنائى يتضمنان موضوعات أخرى بجانب الغزل. وقد خصص قسم الأخير من البحث للأسس الفنية للغزل وقد عرض فيه أن الغزل له مجموعة من الأسس الفنية الخاصة به من حيث الشكل والمضمون حيث أن من حيث الشكل، الغزل له لغة خاصة و رقيقة و كذلك من حيث النظم ملتزم بالوزن والقافية فى الشعر القديم (الكلاسيكى) ويتضمن الصور والخيال العذب والرقيق وله قالب محدد وملتزم بالبلاغة العربية، ومن حيث المضمون تركز بالدقة فى الفكر و جمال الخيال و الصور جميلة البارزة، بشكل عام عرض الغزل من ناحية المضمون والغرض ومن ناحية الشكل والبنية الفنية.

Abstract

This research analyses *ghazal*, troubadours, which focuses on love and is well-known with love poem, and love, beauty of woman, separation and disloyalty of lover are mainly the subject of this type of poem. It is manifested that *ghazal* is being found in all literature in the world. But that form seen in Kurdish literature is imitating Arabic literature and those nation's neighbors (Persian and Turkish) in some way, Kurdish literature has been influenced by them literature and been written. On the other hand, it is said that lyric and poem of song are not *ghazal*, but *ghazal* is a part of them and they are more wider than *ghazal* and they embrace other subjects along side it. in the final part, which is specialized for basis of *ghazal* technics that ghazal in term of form and content owns several basis of technics of its own. In the term of form ghazal possesses a particular language and is delicate in written and it follows rhythm in classic and always has a nice imagination and Arabic eloquence. In the term of content, *ghazal* contains accurate thoughts, beautiful sights, nice pictures and high samples. In general, ghazal in the term of form and content is being examined as well as Artistic structure.